

עיריית נשר
ישיבה מיוחדת שלא מן המניין
מס' 851-11/2017
התקיימה בתאריך 28.6.2017, ד' בתמוז, התשע"ז

נוכחים:

מר אברהם בינמו, ראש העיר, עיריית נשר

מר יחיאל אדרי, ממלא מקום וסגן ראש העיר

מר גאורגי גרשקוביץ, חבר מועצה

מר בוריס אייזנברג, חבר מועצה

מר דן תיכון, חבר מועצת העיר

מר איגור גורוביץ, חבר מועצה

מר מסעוד אלימלך, חבר מועצה

מר ישי איבגי, חבר מועצה

גב' אדווה קאופמן, חברת מועצה

מר זאב שפיגלר, חבר מועצה

מר רועי לוי, חבר מועצה

נעדרו:

גב' נעמי כספי, סגנית ראש העיר

מר דוד עמר, חבר המועצה

מוזמנים:

עו"ד אלכסנדר טנדלר, יועמ"ש העירייה

גב' מיכל לבנה, מנכ"ל העירייה

רו"ח מיכה זנו, גזבר העירייה

מר אמין צייקובסקי, עוזר ראש העיר

מר אייל לרמן, דובר העירייה

סדר יום:

אישור צו המיסים לשנת 2018 – מצ"ב נספח

פרוטוקול

מר אברהם בינמו: אני מתכבד לפתוח ישיבת מליאה מועצת העיר שלא מן המניין מספר 851-11/2017. חברי המועצה הנוכחים: מסועד אלימלך, אבי בינמו, יחיאל אדרי, בוריס אייזנברג, גאורגי גרשקוביץ, אדווה קאופמן, ישי איבגי, רועי לוי, דן תיכון, זאב שפיגלר, איגור גורביץ.

מר דן תיכון: הצעה לסדר,

מר אברהם בינמו: על סדר היום אישור צו המיסים לשנת 2018.

מר רועי לוי: מי חסר? מי חסר?

מר אברהם בינמו: מצ"ב נספח.

מר רועי לוי: מי חסר?

מר אברהם בינמו: מצ"ב נספח א'.

דוברת: מי נעדר?

מר אברהם בינמו: כן, בבקשה. כן נוכחים, סליחה רק רגע, כן נוכחים מנכ"ל העירייה מיכל ליבנה,

דוברת: לא שומעים.

מר אברהם בינמו: גזבר העירייה מיכה זנו, היועץ המשפטי לעירייה אלכס טנדלר. כן בבקשה.

מר רועי לוי: לפני שנתגלגל לתוך הנושא, אני מבקש להתייחס לשני דברים, שלושה, סליחה. אחד זה הנושא של הישיבה ששלחתם לנו, אני רוצה שתדע, אני גם אמרתי את זה בטלפון, אני קיבלתי את הנושא של צו הארנונה רק שלשום על דלת ביתי שזה בסדר, אני תמיד מאשר לשים שם כדי שחם וחלילה לא, סליחה, צו הארנונה מאחר שמדובר בעניינים כספיים היה צריך להגיע אלינו 10 ימים לפני הישיבה. הוא לא הגיע אלינו 10 ימים לפני הישיבה ואני הודעתו על זה, לכן אני סבור, זה הטעם הראשון שאני סבור שבכלל לא ניתן לדון

כרגע בנושא של צו הארנונה. הדבר השני בנושא הזה, זה סעיף 9 לתוספת השנייה לפקודת העיריות ג', ומתייחס לזה גם כן היועץ המשפטי של העירייה, שרשום שמה לא תכונס ישיבה שלא מן המניין יותר מפעם אחת בכל חודש אלא אם כן הוגשה דרישה מיוחדת בכתב חתומה בידי שני שלישים לפחות מחברי המועצה. מאחר ולפני מספר דקות כונסה כבר ישיבה אחת שלא מן המניין שנסגרה,

מר אברהם בינמו: לישיבה שהפכה מן המניין.

מר רועי לוי: לא, לא, אתם שלחתם ישיבה שלא מן המניין גם על הישיבה הקודמת. בבקשה, ישיבה 850, הנה זה פה ההזמנה שלא מן המניין.

מר אברהם בינמו: כן.

מר רועי לוי: פה, תראה.

מר אברהם בינמו: כן, כן, בסדר.

מר רועי לוי: או קיי,

מר ישי איבגי: מינהל תקין.

מר רועי לוי: אז ככה שזה שתי ישיבות שלא מן המניין. זה הטעם השני שבגינו לא ניתן. רק לעניין הקודם לא חידדתי, בעניין מסירת הזמנה 10 ימים מראש, זה הטעם הראשון, אני חוזר אליו ברשותך, סעיף 14ב' לפקודת העיריות אומר הזמנה לישיבה שידונו בה בתקציב ובתשלומי חובה שהארנונה נופלת תחת ההגדרה של תשלומי חובה, תימסר לחברי המועצה 10 ימים לפני.

מר אברהם בינמו: כן, אבל אמרת את זה כבר.

מר רועי לוי: מסירת ההזמנה כדין אם ההזמנה נמסרה לחבר המועצה אישית או אם נמסרה במעונו. אז לכן קיבלתי במעוני אבל רק יומיים לפני ולא 10 ימים לפני, אז אני חזרתי לטעם הראשון ואמרתי שאני אחדד עוד פעם את הטעם השני. זה העניין שלא ניתן לקיים שתי ישיבות. כמו כן סעיף 276 לפקודת העיריות ד' מדבר על פרסום הצעת הארנונה 10 ימים לפני ישיבת מועצת העיר באתר העירייה ובמשרדי העירייה פתוח לעיון הציבור. הנושא של פרסום ישיבת המועצה, לא 10 ימים, ראיתי פורסם שלשום, שלשום פורסם.

רק שלשום פורסם. לפני 10 ימים לא פורסם. לפני שלושה ימים זה עלה לאתר האינטרנט של העירייה, לאתר האינטרנט של העירייה. ולבסוף סעיף 58 לפקודת העיריות,

מר דן תיכון : כן, אתה תרשום בבקשה.

מר רועי לוי : אני יכול להמשיך?

מר אברהם בינמו : כן, כן.

מר רועי לוי : אתה מקשיב?

מר אברהם בינמו : כן, רשות הדיבור לרועי לוי.

מר רועי לוי : אז אני אומר שסעיף 58,

מר דן תיכון : הוא גם מצפה שתקשיב.

מר רועי לוי : 57 ו-58 בעצם מדברים על הדיון הזה הספציפי בעניין ארנונה. זה דיון מיוחד שהופך לישיבה שלא מן המניין ולכן מהטעמים שפירטתי, שלושת הטעמים שפירטתי, אני סבור שעצם פתיחת הישיבה הזאת היא לא חוקית ולא ניתן לכנס אותה היום, אני חוזר על הטעמים, אחד זה המועד של הכינוס, שתיים זה שחברי המועצה לא קיבלו את צו הארנונה 10 ימים, כך גם הציבור לא יכל לעיין בזה 10 ימים לפני בצו הארנונה על פי החוק, והנושא הנוסף הוא בעצם זה של המסירה.

מר אברהם בינמו : לא, אני רק רוצה להשיב,

מר דן תיכון : לא, לא,

מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד, אני רוצה להשיב רגע לרועי.

מר דן תיכון : אתה תשיב לכולם.

מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד, אתה מפריע לישיבה. אתה מפריע לישיבה.

מר דן תיכון : אני לא מפריע.

מר אברהם בינמו : אתה תקבל את זכות הדיבור תיכף, אחרי שאני אשיב.

מר דן תיכון : אתה יודע מה, תשיב לכל אחד בנפרד, זה יותר טוב.

מר אברהם בינמו : רועי, א' כן ניתן לכנס ישיבה שלא מן המניין. ב',

מר רועי לוי : ...

מר אברהם בינמו : תן לי, אני אמרתי את שלי. אל תתקן אותי בבקשה.

מר רועי לוי : יש חוות דעת של היועץ המשפטי.

מר אברהם בינמו : אל תתקן.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : דבר, שנייה, דבר נוסף שאני יכול להתייחס אליו ובדברך יש בהם מן הצדק. נכון שהנושא לשלוח את צו המיסים לשנת 2018 קרי ארנונה, נשלח אליכם במייל לפני יותר מ-10 ימים, שנייה אחת, לכן אני גם אומר, גם אומר לך את האמת, זה נכון שאכן לפני שלושה ימים קיבלתם את זה על דלת ביתכם, אבל, אבל אני חושב שמתוך אחריות שלנו כחברי מועצה, מן הראוי שכן יתקיים דיון וגם אם יש לאופוזיציה רוב זה לא משהו ש, כן? אני חושב שזה נושא, זה נושא חשוב שכן אפשר לדון בו ואתם יכולים לאפשר את זה.

במידה ולא תאפשרו את זה,

מר רועי לוי : היועץ המשפטי של העירייה,

מר דן תיכון : תסגור את הישיבה.

מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד, לא, אני לא אסגור את הישיבה. תפסיק, למה אתה מפריע?

למה אתה מפריע דן תיכון?

מר דן תיכון : המומחה הגדול,

מר אברהם בינמו : למה אתה מפריע?

מר דן תיכון : אני לא מפריע.

מר אברהם בינמו : אני העליתי, העליתי את ההצעה שלי,

מר דן תיכון : חוקי או לא חוקי, הוא שאל אותך, תענה.

מר אברהם בינמו : אין כאן עניין של חוקיות. קצת נורמה של התנהגות אדוני הנכבד.

מר דן תיכון : ממך?

מר אברהם בינמו : נורמה של התנהגות, כן, בוודאי.

מר דן תיכון : אתה מחנך אותנו?

מר אברהם בינמו : בוודאי.

מר רועי לוי : תענה אם ניתן לדון בעניין הזה.

- מר אברהם בינמו : בוודאי.
- מר רועי לוי : יש יועץ משפטי, יש שלושה סעיפים לפקודת העיריות,
- מר אברהם בינמו : מיכה, בסדר, מיכה,
- מר רועי לוי : שהיועץ המשפטי ייתן,
- מר אברהם בינמו : רגע, אני רוצה לתת את ההסבר שקודם כל גם הוא ישמע אותו. שמעתי את דבריך, אפילו הצדקתי חלק מהדברים שאמרת, כן?
- מר דן תיכון : אבל אתה עושה את ההפך.
- מר אברהם בינמו : אני מציע כן לקיים את הישיבה. כן לקיים את הישיבה ואדרבא, שאלכס טנדלר יתייחס למה שנאמר.
- מר דן תיכון : אלכס, אתה תצטרך להשיב ...
- מר רועי לוי : לא, סעיף ג',
- מר אברהם בינמו : סליחה, רגע, סליחה, נתנו את זכות הדיבור.
- מר רועי לוי : רק הערה, 17ג' אומר ההזמנה תהייה כדין אם ההזמנה נמסרה לחבר אישית או אם נמסרה במעונו.
- מר אברהם בינמו : אבל אנחנו מסכימים איתך. אני מסכים איתך.
- מר רועי לוי : או קיי.
- מר אברהם בינמו : לא הערה, מה שאני אמרתי נשלח אליכם במייל בצורה מסודרת ואחרי באמת מספר ימים נשלח אליכם,
- מר רועי לוי : .. רוצה לרצות אותי.
- מר אברהם בינמו : לא אדוני הנכבד, לא רוצה לרצות אותך.
- מר דן תיכון : מה אתה?
- מר אברהם בינמו : אלכס בבקשה.
- עו"ד אלכס טנדלר : זאת שאלה מפתיעה. סך הכול צריך לבדוק ולהתכונן לתת תשובה. זה הפתיע אותי ואני לא יכול לתת תשובה על המקום בעל פה.
- מר רועי לוי : מה אתה לא יכול? החוק ברור.
- עו"ד אלכס טנדלר : לא יכול.
- מר דן תיכון : תפתח את הסעיף.

מר יחיאל אדרי : השאלה היא אם זה נמסר במייל,

(מדברים יחד)

רו"ח מיכה זנו : כעיקרון,

מר אברהם בינמו : מיכה, כן?

רו"ח מיכה זנו : כעיקרון,

מר אברהם בינמו : שנייה, שנייה,

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : רועי רגע, אני אתן לך, אני אתן לך.

רו"ח מיכה זנו : רועי?

מר אברהם בינמו : כן בבקשה, מיכה זנו.

רו"ח מיכה זנו : רועי, כעיקרון,

מר אברהם בינמו : רק אל תפריעו לדיון.

רו"ח מיכה זנו : אנחנו מבקשים לאשר את הצו עד סוף החודש.

מר אברהם בינמו : או קיי.

רו"ח מיכה זנו : עכשיו, במידה וזה נדחה וזה עובר ליולי, אז זה כבר לא יהיה רלוונטי. קחו

את זה בחשבון.

מר זאב שפיגלר : מה יקרה? מה אתה מציע?

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר : מיכה, אתה מציע לעבור על החוק?

מר אברהם בינמו : רגע, תקשיב, תקשיב, למה אתם מזלזלים בכל דבר.

רו"ח מיכה זנו : אנחנו מחויבים,

מר אברהם בינמו : כן מיכה.

רו"ח מיכה זנו : אנחנו מחויבים לאשר את זה, לדון בזה עד סוף החודש. במידה וזה עובר

ליולי, אז זה כבר לא יהיה רלוונטי ואני אשמח ש..

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר : מיכה, בן אדם שרעב, מותר לו לגנוב?

רו"ח מיכה זנו : לא, לא, לא אמרתי את זה.

מר זאב שפיגלר : אתה בא ואומר לי יש דד ליין אבל יש גם חוק.

רו"ח מיכה זנו : בסדר.

מר זאב שפיגלר : החוק לא אומר דד ליין.

רו"ח מיכה זנו : לא אמרתי את זה. אני אומר שאם אתה דוחה את זה, אז אתה לא יכול לדון

בזה.

מר יחיאל אדרי : צו הארנונה גם בקדנציה הקודמת, בשנה שעברה אישרנו אותו? לא אישרנו

אותו גם ומה קרה.

דוברת : זה החלטה של ראש העיר.

מר אברהם בינמו : רבותיי, אני, אני שמעתי את ההתייחסות של היועץ המשפטי. שמעתי את

ההתייחסות של הגזבר. אני מבקש להעלות את זה ואני רוצה לפני כן, לפני

שאני נותן את רשות הדיבור לדן תיכון, אני רוצה רגע להקריא כמה דברים.

אחד, על פי פקודת העיריות על מועצת העיר לאשר את צו המיסים עד ל-1

ליוולי בכל שנה. גם השנה הארנונה בעיריית נשר היא מהנמוכות בארץ. יחד

עם זאת מצויה ברשימת עשרת הערים המובילות בארץ בהשקעה נטו לתושב

ובמקום הראשון במחוז צפון,

מר ישי איבגי : קראנו את החוברת הירוקה, קראנו את הכול. תמשיך.

מר אברהם בינמו : בהשקעה, בהשקעה בחינוך על פי נטו לתושב ובמקום הראשון במחוז

הצפון ובהשקעה בחינוך על פי מחקר ... , אני מציע שתקרא את המחקרים של

בנק "דקסיה" ותראה איזה נתונים חיוביים יש. גם השנה עיריית נשר,

מר ישי איבגי : בגלל זה אתה מבקש לפתוח שם חשבון?

מר אברהם בינמו : גם השנה,

מר דן תיכון : זה בא מ"דקסיה" שאתה מעריך אותו.

מר אברהם בינמו : גם השנה,

מר דן תיכון : .. כן? הוא פתאום,

מר אברהם בינמו : גם השנה עיריית נשר לא העלתה את הארנונה למגורים ולו בשקל אחד

יותר ממה שנדרש מאיתנו על פי חוק.

מר דן תיכון : זה לא נכון.

מר אברהם בינמו : חוק ההסדרים ,

מר דן תיכון : זה לא נכון מה שאתה אומר.

מר אברהם בינמו : אדוני, אל תפריע לי, אל תפריע לי. יהיה לך זכות דיבור.

מר דן תיכון : אני מקווה שיהיה לי.

מר אברהם בינמו : יהיה לך, אם אתה לא תפריע יהיה לך זכות דיבור.

מר דן תיכון : אתה עושה לי..

מר אברהם בינמו : חוק ההסדרים, חוק ההסדרים קובע עלייה אוטומטית על פי המדד בסך

של 2.18 אחוז.

מר דן תיכון : זה לא נכון.

מר ישי איבגי : באישור של ...

מר אברהם בינמו : עלייה זו, שנייה, יהיה לך זמן, עלייה זו מחייבת את כל הרשויות בארץ.

שלא כמו רשויות אחרות, עיריית נשר לא ביצעה שום העלאה מלבד זו

המחייבת על פי חוק ההסדרים. עניין הארנונה נושא כבד משקל ולכן הנני

מבקש שכן לדון, הינו חלק מהאחריות להמציא תקציב מאוזן לטובת ביצוע

כלל הפעולות הנדרשות עבור העיר נשר. המדינה מגדירה תעריפי מינימום

ומקסימום לחיוב על פי סיווגים. בהשוואה לכל הישובים ברשויות הסמוכות,

עולה כי הארנונה בנשר היא הזולה ביותר, להוציא דליית אל כרמל שבה

משלמים אותו דבר,

מר דן תיכון : דבר עברית.

מר אברהם בינמו : בנשר 35.21 ובחיפה,

מר ישי איבגי : על מה אתה משלם פה?

מר אברהם בינמו : בחיפה 65.64, בקריית אתא 45, 45.54, בקריית ביאליק 53.1,

מר דן תיכון : ברוטו או נטו?

מר אברהם בינמו : בקריית ים 45.09 למטר מרובע, במוצקין 53.4, בקריית טבעון 46.46

למטר מרובע. אני חוזר ואומר, בנשר משלמים 35.21 למטר מרובע. אין שינוי

בשיטה,

מר דן תיכון : ברוטו,

מר אברהם בינמו: אין שינוי בשיטה ואין שינוי בחיובים משנים קודמות. כל השינויים שמופיעים בצו הם תוצר של שינויים שנדרשים מאיתנו על פי חוק הפסיקה.

מר ישי איבגי: שיטת המדידות.

מר אברהם בינמו: יש לציין שכל בקשה חריגה להעלות או, להפחית או להעלות, נדרשת אישור של השרים. אישור שר הפנים ושר האוצר. קיימים קריטריונים ברורים להגשת בקשה חריגה שכזו ואשמח שהגזבר אחר כך יתייחס אליהם ולכן לא ניתן לאשר תעריף מתחת למינימום כמו שנקבע במשרד הפנים.

מר דן תיכון: כן.

מר אברהם בינמו: הארנונה, הארנונה בנשר היא המחיר המינימלי שניתן לגבות במדינת ישראל ולא ניתן לרדת ממחיר המינימום. ב-19.6.2017 פורסם צו המיסים באתר עיריית נשר, כלומר 10 ימים לפני הישיבה. בבקשה דן תיכון.

מר דן תיכון: כן. אני רוצה להגיב על צו המיסים. צו המיסים מאפשר דיון בכל נושא ונושא על סדר היום של העירייה. אני רציתי בישיבה הקודמת לשאול אותך,

מר אברהם בינמו: אדוני הנכבד, תתייחס לארנונה, זה על סדר היום. צו המיסים הוא על סדר היום.

מר דן תיכון: אני אגיד את מה שאני רוצה.

מר אברהם בינמו: צו המיסים הוא על סדר היום.

מר דן תיכון: אני שמעתי אותך.

מר אברהם בינמו: לא תסטה מסדר היום.

מר ישי איבגי: צו המיסים הוא על סדר היום. זה מה שהוא מדבר.

מר דן תיכון: אל תגיד לי אם אני סוטה או לא סוטה. אני חוזר ואומר, השאלה שלי בישיבה הקודמת אמורה הייתה לעסוק באישור הפרוטוקולים של שתי ישיבות המליאה האחרונות שהראו בהם תקלות קשות ואנחנו מוחים על הזיוף וההטעיה של שני הפרוטוקולים הללו. אנחנו רוצים שזה יופיע ב,

מר אברהם בינמו: אדוני הנכבד,

מר דן תיכון: בפרוטוקול,

מר אברהם בינמו: הדברים שלך, הדברים שלך,

- מר דן תיכון : אל תפריע לי.
- מר אברהם בינמו : לדברים שלך אין אחיזה במציאות. אתה תתייחס לצו המיסים.
- מר דן תיכון : אל תפריע לי.
- מר אברהם בינמו : ותפסיק להטיל רפש באנשים.
- מר דן תיכון : אתה לא תפריע לי.
- מר אברהם בינמו : תפסיק להטיל רפש באנשים.
- מר דן תיכון : אני לא אוציא אותך אבל אתה לא תפריע לי.
- מר אברהם בינמו : אם אתה תפריע, אני אוציא אותך.
- מר דן תיכון : אתה תשמע מה שאומרים לך כי זה שייך גם לצו המיסים. עכשיו אני חוזר ואומר, שתי הפרוטוקולים זוייפו וזה הרגע האחרון,
- מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד, אני מבקש ממך,
- מר דן תיכון : ואני מבקש למוסר הודעה,
- מר אברהם בינמו : אתה לא צריך למסור הודעה.
- מר דן תיכון : אל תפריע לי.
- מר אברהם בינמו : אתה כרגע מפריע לישיבה.
- מר דן תיכון : אל תפריע לי.
- מר אברהם בינמו : בהשמצות. תתבייש לך. תתבייש לך.
- מר דן תיכון : תשמע,
- מר אברהם בינמו : תתבייש לך.
- מר דן תיכון : אני אמרתי לך ש,
- מר אברהם בינמו : תדבר על צו המיסים,
- מר דן תיכון : ואתה,
- מר אברהם בינמו : אתה תדבר על צו המיסים.
- מר דן תיכון : אני אגיע, אני אגיע לצו המיסים.
- מר אברהם בינמו : אתה תגיע לצו המיסים. לא תלך סחור סחור.
- מר דן תיכון : אל תדאג, אני אגיע גם לצו המיסים, ועוד איך אגיע.
- מר אברהם בינמו : כן, בבקשה.

מר דן תיכון: ועוד איך אגיע. זו ההזדמנות האחרונה שלנו לערער על הפרוטוקולים שקיבלנו אותם באיחור וכמובן הם מעוותים את מה שהיה ושום דבר להערכתך לא אושר וכאן אני מכניס את זה לפרוטוקול. עכשיו להרכב המועצה.

מר אברהם בינמו: אדוני הנכבד, תדבר על צו המיסים ולא על הרכב המועצה.

מר דן תיכון: אני אדבר על הרכב המועצה.

מר אברהם בינמו: זה לא נושא הדין.

מר דן תיכון: אנחנו מדברים,

מר אברהם בינמו: אתה מפריע, אתה תתייחס לסדר יום. לא תתייחס למה שאתה רוצה.

מר ישי איבגי: הוא לא הפריע לך.

מר אברהם בינמו: לא, זה נגמר.

מר ישי איבגי: הוא כיבד אותך.

מר אברהם בינמו: נגמר הדברים האלה. נגמר.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: הוא ידבר על מה שהוא רוצה.

מר אברהם בינמו: שידבר על צו המיסים.

מר רועי לוי: הוא יכול לדבר על מה שהוא רוצה.

מר אברהם בינמו: הוא לא יכול לסטות מסדר היום.

מר רועי לוי: על מה שבא לו הוא ידבר.

מר אברהם בינמו: הוא לא יכול לסטות מסדר היום.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו: אני אגיד לו ועוד איך.

מר רועי לוי: על מה שבא לו הוא יכול לדבר. הוא יכול לדבר על מה שבא לו. אף אחד לא יגיד לו לא.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: הוא ידבר על מה שבא לו.

מר יחיאל אדרי: מה אתה אומר.

- מר רועי לוי: אתה יכול לדבר על מה שבא לך.
- מר דן תיכון: עכשיו אני מדבר על כך,
- מר רועי לוי: מה זה הדבר הזה להשתיק חברי מועצה?
- מר יחיאל אדרי: יש סדר יום.
- מר רועי לוי: הוא ידבר על מה שהוא רוצה בסדר היום.
- מר ישי איבגי: בצו המיסים את היכול הכול,
- מר רועי לוי: מה שהוא רוצה הוא יגיד.
- מר ישי איבגי: בצו המיסים הכול.
- מר רועי לוי: גם אם בא לך לדבר על השמש.
- מר דן תיכון: אל תפריע לי.
- מר אברהם בינמו: כן, בבקשה.
- מר דן תיכון: אל תפריע לי.
- מר אברהם בינמו: כן, בבקשה. בבקשה. כן.
- מר דן תיכון: אנחנו רוצים,
- מר אברהם בינמו: רק תוריד את היד כשאתה מדבר.
- מר דן תיכון: בעקבות המכתב ששלחת לראש העיר לשעבר דוד עמר, שמשום מה בוועדה המחוזית טענת שהוא לא תרם תרומה כלשהי לעיר הזו, ורק אתה מחדש וקראנו על החזון שלך, אנחנו רוצים לדעת, הרי מותר ומגיע לנו מקום נוסף במועצה, ואתה משום מה לא מעדכן אותנו מה קורה למרות שאתה אנוס על פי החוק להודיע לנו מי נכנס למועצה ומייד, שהרי כל הצבעה שתתקיים היום היא תתקיים בהרכב חסר והיא לוקה בחוסר חוקיות, לשאלת צו המיסים. אני מקווה שתתייחס. גם כאן אני רוצה לתקן אותך בצו המיסים ... בענייני צו המיסים ואתה הסברת לנו שאישרו לכל המועצות להעלות את הארנונה בגובה של 2.18 אחוזים. 2.18 אחוז. רוצה אני לומר לך שזו הטעיה של הציבור כי החוק מאפשר לך להעלות עד, עד 2.18 אחוז. הוא לא קבע, הוא לא אנס אותך להתייבב על מה שנקרא התקרה המותרת. עכשיו, בעיר שמצטיינת בהכנסות ובעודף תקציבי ובמינהל תקין כפי שאתה מתגדר ומתהדר, מן

הדין שלאור ההצלחה העצומה שלך באיזון התקציבי, לא תעלה השנה את המיסים כגיסטה לאזרחים ותאמר להם יש לנו עודף עצום בבנק, איך אתה אומר, 200 מיליון שקל,

מר אברהם בינמו : 217 מיליון ₪.

מר דן תיכון : ואין צורך להיכנס, תשיב לי בסוף.

מר אברהם בינמו : 217 מיליון ₪.

מר דן תיכון : עכשיו אני עובר להערתך הנוספת שאמרת שאני בעצם דרשתי, הצעתי להעלות את הארנונה,

מר אברהם בינמו : לא במילים האלה, במילים אחרות.

מר דן תיכון : זה מה שאתה אמרת.

מר אברהם בינמו : במילים אחרות.

מר דן תיכון : אז בוא תעמיד דברים על דיוקם.

מר אברהם בינמו : כן, כן. אמרת שזה לא הוגן,

מר דן תיכון : אל תפריע לי.

מר אברהם בינמו : אמרת שזה לא הוגן.

מר דן תיכון : אל תפריע לי.

מר אברהם בינמו : ...

מר דן תיכון : אל תפריע לי. גם כשאתה מדבר שטויות אני חייב להגיב.

מר אברהם בינמו : כן.

מר דן תיכון : ואתה מדבר שטויות. אתה במערכת הבחירות שלך קיימת חוגי בית ברחוב התאנה,

מר גאורגי גרשקוביץ : ...

מר דן תיכון : גם לך יש משהו לומר עכשיו? אל תפריע לי.

מר גאורגי גרשקוביץ : בלי ידיים, בלי ידיים.

מר דן תיכון : אל תפריע לי.

מר גאורגי גרשקוביץ : בלי ידיים.

מר דן תיכון : אל תפריע לי. אני למדתי מראש העיר.

מר גאורגי גרשקוביץ: לא, בלי ידיים.

מר דן תיכון: אני מבקש שלא תפריע לי. אתה במערכת הבחירות הבטחת לתושבי רחוב התאנה וזה לאלקטורט לא קטן, ואמרת להם אני לכשאבחר החנייה שלכם תמוסה בשיעור של 50 אחוז משיעור הארנונה.

מר יחיאל אדרי: אבל העברנו החלטה על זה דן.

מר דן תיכון: מה?

מר יחיאל אדרי: העברנו החלטה על זה.

מר דן תיכון: כן, כן, כן, תאמין לי חבר המועצה אדרי אני אדייק. לא כמו ראש העיר.

מר יחיאל אדרי: סגן ראש העיר יחיאל אדרי.

מר דן תיכון: סגן ראש העיר,

מר יחיאל אדרי: תודה רבה.

מר דן תיכון: סגן ראשון לראש העיר, בסדר?

מר יחיאל אדרי: בוא נכבד אחד את השני.

מר דן תיכון: בהחלט, אני מכבד אותך אני חושב.

מר יחיאל אדרי: אני מכבד אותך גם.

מר דן תיכון: עכשיו, ההבטחה שלך,

(מדברים יחד)

מר דן תיכון: תן לי, תן לי, ההבטחה שלך ניתנה בפרהסיה ובפומבי, היא הייתה משמעותית כנראה לכשנכנסו תושבי האזור הזה לקלפי, הם סברו שהם יבחרו בראש עיר שהוא אמין. ואכן באחת הישיבות הראשונות טרחת להעלות את הנושא על סדר היום והמועצה אישרה לך. אבל אמר לך מישהו באותה ישיבה שמה שאתה עושה זה אתה נותן הנחה לעשירים ולוקח מס מלא מן העניים.

מר אברהם בינמו: זה אתה אמרת.

מר דן תיכון: אני אגיד מי אמר.

מר אברהם בינמו: זה אתה אמרת.

מר דן תיכון: אל תדאג, אל תדאג. ואתה אין לך סיכוי בעולם שמישהו יעביר לך את השטות הזאת של מס של הפיכת הארנונה למס אגרסיבי שעיקר הנטל מוטל

על האנשים העניים בנשר והאנשים החזקים הם שיקבלו הנחה. אמרתי לך שאתה יכול לאשר את זה אלף פעמים אבל לא ימצא שר פנים במדינה הזאת שיחתום, ואכן קיבלת מכתב כעבור כמה ימים משר הפנים באמצעות הממונה שבו נמסר לך שאתה אינך רשאי לתת את ההנחה הזאת כי היא נוגדת את כללי המינהל התקין. מעניין ששכחת לספר לנו מה קרה, אבל מצאתי להעמיד את הדברים על דיוקם לאור ההערה שלך. עכשיו כשאני פונה אליך אדוני הגזבר, אני קראתי את צו המיסים. אני לא כל כך מבין את דברי ההסבר שלך ויכול להיות שבגילי מותר לי לא להבין אבל אנחנו נתחיל דווקא מהסוף, משיעור העדכון של תעריפי הארנונה. אתה מספר לנו שעל פי סעיף 7 לחוק ההסדרים במשק המדינה תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב 1992 זה נדמה לי, לקחתי חלק ב, תרענן את זיכרוני, הייתי אז חבר כנסת וכנראה שאני ניהלתי את הישיבה הזאת. אתה אומר ששיעור העדכון לשנת 2018 נקבע בהתאם לנוסחה הבאה. 33,467,177.33 זה המדד הידוע ל-20.5.17,

רו"ח מיכה זנו : אני אגיד לך.

מר דן תיכון : רק רגע,

רו"ח מיכה זנו : זה מהאתר של משרד הפנים.

מר דן תיכון : כשאני אגמור, כשאני אגמור אתה תסביר לי בדיוק למה אתה נזקק ל-30 מיליארד. אחר כך אתה לוקח את המדד הידוע ל-20.5.17 שפורסם לפני כמה ימים, ואתה נוקב בסכום 33,703,893.90 ואתה אומר אחוז השינוי הוא 0.71. תסביר לי, כשאגמור לשאול את כל השאלות, מה זה ה-0.71 ולמה אתה רוצה להגיע. אחר כך אני עובר לנוסחה הנוספת שלך שמופיעה ברובריקה השנייה או בטבלה השנייה. אתה אומר, אתה מוסיף עוד פרמטר מדד ידוע ל-20.5.16 – 9,292 מדד ידוע ל-20.5.17, אגב, למה 20? המדד הידוע הוא תמיד ל-15 לחודש. אז למה 20 נבחר בידך? לא שמעתי באיזשהו מקום שקובעים את ה-20 כיום המדד. לפי דעתי המדד מפורסם ב-15 בכל חודש. זה שינוי 3.66 אחוז, מחצית אחוז השינוי 1.83 ואז אתה אומר מחצית האחוז השינוי

מהטבלה הראשונה 0.35 פלוס 1.83 שווה 2.18. אולי, אולי תסביר לי בעברית שגם אני אבין, שלא מתמצא במספרים כמותך, איך הגעת לנוסחה ולמה החלטת להיצמד למקסימום ולא למינימום שהוא אפס, אולי לאור איתנות הגזברות והעירייה תחליט לתת הוזלה של אחוז אחד בארנונה וזה מה שאנחנו מציעים. ראש העיר אומר שיש כאן יתרה בבנקים בהיקף של 200 מיליון, נניח שזה נכון, אבל לצורך העניין אני מקבל את זה, אז לפחות מגיע לתושבים לקבל הנחה במס ולא להעלות להם ב-2.18. תגיד לי כמה עלה מדד המחירים לצרכן בשנה ההיא? אתה יודע?

רו"ח מיכה זנו : קראת בעצמך, 0.71.

מר דן תיכון : נכון, אז למה, למה אתה חושב שאתה צריך להעלות יותר מהמדד? מה קרה? כי קיבלת אתה תוספת שכר, ואנחנו צריכים לשלם את תוספות השכר המופקעות שניתנו כאן למספר בכירים? הלאה. עכשיו, אתה גם בצד, אתה תשיב, אל תדאג, כשאגמור לשאול אתה תשיב. אני רואה שב-2017 אתה כותב שאתה מעדכן ב-1.77, אני לא מבין איך 2.18 הופך ל-1.77. ב-2015 – 0.75, ב-2013 – 2.3. הלאה. עכשיו נתחיל לעבור על הטבלה. אתה בא ואומר לנו בהיגיון כל שטח השיפוט של העירייה הינו אזור אחד. אתה מכיר עוד מועצה בארץ שיש בה הגדרה כזו? האם עיגלנו את הנושא של הארנונה מספר פעמים. יש שם בחור שהיה בישיבות, הוא ישנו כאן, הוא טוען שהארנונה באזור שלו גבוהה ביותר, הוא דורש להוריד את הארנונה, התקבלה כאן החלטה של .. לרצון הבחור ומורידים את הארנונה. אז מה קרה עם ההבטחות שניתנו לאנשים האלה מדוכיפת שישבו כאן וקיבלו הבטחה בכתב מטעמו ומפיו של ראש העיר ומפיו של סגנו השני שאיננו כבר חבר מועצה מסיבה כזו או אחרת? אבל אני שואל אותך האם אתה חושב שהעניין הזה שמופיע בסעיף 1 כל שטח שיפוט העירייה הינו אזור אחד. האם אתה חושב שזה הוגן? האם אתה חושב שהגיע הזמן לבדוק את העניין הזה? אני למשל חושב שזה, שהגיע הזמן לבדוק את ההחלטה הזאת שאושרה לפני שנים רבות ולראות אם היא תקפה עדיין, אם היא משרתת את הציבור, את מי שהיא

משרתת יותר, את מי היא משרתת פחות. אני יכול לומר לך דברים קשים ביותר באשר לשיטה שבה מחושבת הארנונה בנשר. עכשיו, בסעיף 2 ותסביר לי, העניין קובעת ששטח הקרקע הצמוד לבניין שעיקר שימושו עם הבניין כחצר, כגינה או לכל צורך אחר, לא יהיה יותר מ-50 מטר. למה 50 מטר? מאיפה לקחת את ה-50 מטר? למה לא יותר? עכשיו, הקונסטרוקציה, אני רוצה להבין מה זה קונסטרוקציה. עמודי חשמל זה קונסטרוקציה? זאת אומרת חברת החשמל משלמת ארנונה על כל עמוד חשמל שממוקם בעיריית נשר? האם אתה חושב שזה צודק? אני חושב שזה צודק. האם אתה חושב שזה צודק? האם זה נעשה כך? עכשיו, בסעיף 4 כל בעל או מחזיק בנכס ראשי להגיש השגה בדבר גודל או מהות החיוב. יושבת כאן ועדת ערר. אתה יכול להגיד לי מי חבר בוועדת הערר? ועדת הערר התכנסה בשנה האחרונה, כמה פעמים? האם היא פרסמה דו"ח באשר להחלטות שלה? האם לאזרח שערער בפני ועדת הערר יש סיכוי, שהרי היא הורכבה לפי טעמו של ראש העיר ובעיקר היא מאוישת על ידי מקורבים לו. אני מניח שיש לך סיכומים של ועדת הערר. עכשיו אני עובר לסיווג ראשי קרקע תפוסה ויתרת שטח קרקע,

מר אברהם בינמו: לא ראשי, זה ראשי.

מר דן תיכון: מה אתה אמרת?

מר אברהם בינמו: זה ראשי, ראשי.

מר דן תיכון: אתה תשיב. אתה הרי לא מבין בזה.

מר אברהם בינמו: זה ראשי, לא ראשי.

מר דן תיכון: בסדר, בסדר, בסדר. אני עכשיו חוזר לסיווג ראשי.

מר אברהם בינמו: כן.

מר דן תיכון: קרקע תפוסה במפעל עתיר שטח. כמה כתוב שם? תסתכל, תסתכל אתה ותקרא איתי. זה בסעיף 9. זה בסעיף 9. כמה כתוב? 6.84. אולי אתה יכול לומר לי את מי אתה מחייב בשיעור הארנונה השיא הזה בנשר? האם אתה מחייב את מפעלי המלט שהם עתירי קרקע? ולמה אתה נותן להם הנחה

כזאת על חשבון כל התושבים? במה הגבירים האלה נראים בעיניך כזכאים לקבל את ההנחה הענקית הזאת? הרי מדובר במאות דונמים שיהפכו ל-2,500 יחידות דיור, רווח שכמותו לא ידוע בנשר לפחות מאז הוקמה נשר ואתה בא ונותן להם עד אז, על יתרת הקרקע הזאת, אתה מחייב אותם ב-6.84 שקלים. אולי תגיד לי כמה משלם אזרח באחת השכונות שעומדות בפני התחדשות בנשר? הרי הוא משלם פי 10 או פי 20 מהסכום הזה. איך אתה מסכים לדבר כזה? האם זה נראה בעיניך תקין שלעשירים ביותר בנשר נותנים את ההנחה הגדולה ביותר בצו המיסים, ואל תאמר לי שהוכתב לך הצו על ידי משרד הפנים. ה-6.83,

מר יחיאל אדרי: מחייבים תושבים .., תנו לי להבין.

מר רועי לוי: אתה מחויב על הגינה שלך.

מר יחיאל אדרי: על הגינה שלך אתה לא מחויב.

רו"ח מיכה זנו: לא.

מר רועי לוי: ברור שאתה מחויב.

מר יחיאל אדרי: לא, ממש לא. תדייק. אתה לא מחויב על הגינה.

מר רועי לוי: אתה לא מחויב על הגינה?

מר יחיאל אדרי: לא מחויב על הגינה. לא מחויב על הגינה.

(מדברים יחד)

רו"ח מיכה זנו: אתה לא מחויב על הגינה.

מר יחיאל אדרי: לא.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: המדידות החדשות מחייבים.

מר יחיאל אדרי: יושב פה הבן אדם ...

(מדברים יחד)

מר דן תיכון: מאחר וראש העיר הוא מומחה גדול, ממש מומחה, מומחה בעל מוניטין,

מר יחיאל אדרי: דן, אני מבקש רק תתקן משהו. דן, ברשותך.

מר רועי לוי: על החנייה, על החנייה.

מר יחיאל אדרי : תושבים, תושבים,
מר רועי לוי : .. של חנייה,
מר יחיאל אדרי : לא משלמים על קרקע תפוסה, לא גינה, לא שום דבר.
מר רועי לוי : כביש הם משלמים?
מר יחיאל אדרי : גינה לא משלמים.
מר רועי לוי : כביש לחניון הם משלמים?
מר יחיאל אדרי : לא משלמים.
מר רועי לוי : בטח שמשלמים.
מר יחיאל אדרי : לא משלמים על קרקע תפוסה.
מר רועי לוי : כביש לחניון הם לא משלמים?
מר יחיאל אדרי : זה שונה לחלוטין ולכן זה לא קשור לעשירים ולעניים. זה לא קשור
לעשירים ולעניים.
מר רועי לוי : כביש לחניון אתם לא משלמים?
(מדברים יחד)
מר רועי לוי : הנה, זה קרקע תפוסה. כביש בתוך חניון זה קרקע תפוסה. כביש בתוך חניון
זה קרקע תפוסה.
מר אברהם בינמו : אני רוצה להזכיר לך, דן,
מר רועי לוי : ועם .. פרגולה?
מר אברהם בינמו : אתה כבר רבע שעה,
מר דן תיכון : אני רוצה להזכיר לך,
מר רועי לוי : על פרגולה משלמים מתחת?
דובר : מלא.
מר רועי לוי : משלם. זה קרקע תפוסה.
מר דן תיכון : רועי,
מר רועי לוי : אבל משלמים מלא.
מר דן תיכון : תאמין לי שאני יודע לדבר,
מר אברהם בינמו : אבל אם תאפשרו לגזבר לענות הוא יענה.

מר דן תיכון : הוא יענה ועוד איך הוא יענה.

מר אברהם בינמו : אבל תאפשר לו לענות.

מר דן תיכון : אני מקווה שאתה תענה. כי אתה נחשב למומחה גדול. הייתה כאן ישיבה לפני שנה והוחלט לתת הנחה גדולה בשיעור הארנונה בשטחים של מפעלי המלט. אנחנו סברנו שהחלטה הייתה נגועה במה שנקרא ניגוד אינטרסים אבל לא רצינו בשם כבודם של כמה מחברי המועצה לגעת בהם. אבל כשבא ראש העיר בוועדה המחוזית ומצהיר את כוונותיו לגבי נשר ואומר שצריך להחזיר מחדש את מפעל הנשר שנסגר והוא לא מזהם ואין זיהום אוויר בנשר ותסתכלו מה קורה ברמלה וזו הייתה בכיה לדורות וצריך להקים כאן מה שיותר תעשייה, כאילו הרעל שהתושבים נושמים לא מספיק, הוא בא ואומר נוסף לכם עוד ועוד ואני יודע והוא עושה צחוק מעצמו בוועדה המחוזית, אז מילא שהוא עושה צחוק מעצמו בוועדה המחוזית עם מה שנקרא חזון, חזון בינמו אבל מה הם חושבים על התושבים שלנו. הוא מספר להם שזה אושר על ידי מועצת העיר. זה לא אושר על ידי מועצת העיר. עכשיו אני רוצה לשאול אותך עוד שאלה. אתמול הייתה חגיגה גדולה בשתי ערים בחיפה ובנשר. חנכו, הניחו אבן פינה לרכבל. רכבל עוברת מהמפרץ לאוניברסיטה. היא עוצרת בצ'ק פוסט שזה שייך לחיפה, היא עולה לטכניון, יש לה שתי תחנות בטכניון שזה שייך לחיפה וזה בסדר, ומשם היא ממריאה בשמיים של נשר אל תוך האוניברסיטה העברית שגם היא שייכת,

מר אברהם בינמו : אנחנו נגבה,

מר דן תיכון : זאת אומרת,

מר אברהם בינמו : נגבה ארנונה זמן אוויר.

מר דן תיכון : יושב ראש העיר שלנו והוא מחליט הרכבת שנוסעת לבית שאן עוברת דרך נשר, לא עוצרת בנשר, לא מגיע לתושבי, בנו תחנה, זה בסדר, זה בסדר, אבל משום מה הרכבת נוסעת למקום אחר.

מר אברהם בינמו : עוד לא בנו נתחנה. עוד לא בנו תחנה. מה אתה שואל אותו.

מר דן תיכון : אני שואל אותך,

מר אברהם בינמו : מה אתה מכניס דברים שלא קשורים.

מר דן תיכון : אם תחנת הרכבת בנשר משלמת ארנונה. אני שואל אותך אם שימוש באוויר של נשר,

מר אברהם בינמו : זה שאלה.

מר דן תיכון : שהוא לא לתושבים ואני אגלה לך עוד משהו.

מר אברהם בינמו : זו שאלה טובה.

מר דן תיכון : התוכנית הזאת אושרה בשנת 1999, כשהשכונה ברחוב התאנה אפילו חלום לא הייתה. זאת אומרת אישרו לפני 18 שנים רכבל, איש לא בדק, בינתיים כל האזור ההוא השתנה. יש שם בערך 2,000, 3,000 תושבים. אף אחד לא חשב שאולי צריך לעצור את הרכבל הזה ליד הבתים. אני מציע שיכניסו את זה לתוך הבתים של התאנה. זה יהיה עוד יותר יפה, אבל יש כאן ראש עיר שדואג לתושבי העיר, הוא עושה הכול כנגד התושבים. אני רוצה לשאול אותך אם אתה מחייב את הרכבל שעוברת באוויר של נשר בארנונה. תשיב לי אדוני על שאלותיי.

מר אברהם בינמו : כן. מיכה בבקשה.

רו"ח מיכה זנו : טוב, כעיקרון,

מר דן תיכון : אתה יכול כמובן להגיד שראש העיר הוא מומחה גדול.

רו"ח מיכה זנו : טוב, כעיקרון לגבי הטבלה שצורפה פה, זה טבלה שהיא יצאה מהאתר של משרד הפנים, בהתאם לתחשיב של משרד הפנים, זה תחשיב,

מר דן תיכון : אה,

רו"ח מיכה זנו : תן לי, תן לי,

מר אברהם בינמו : סליחה.

רו"ח מיכה זנו : אני לא הפרעתי לך.

מר אברהם בינמו : הוא לא הפריע לך.

רו"ח מיכה זנו : תן לי, תן לי.

מר דן תיכון : אבל אתה הפרעת לי.

רו"ח מיכה זנו : תנו לי לסיים. הטבלה המצורפת היא טבלה מהאתר משרד הפנים. התחשיב

הוא ארצי שחל על כלל הרשויות.

מר דן תיכון : תסביר לנו אותה.

רו"ח מיכה זנו : תן לי רגע. אני אסביר. רגע. כל המדדים זה מאתר משרד הפנים וזה ההנחיות שחלות על כל הרשויות במדינת ישראל לפי הטבלה. אני אסביר לך. יש מנגנון של הטייס האוטומטי שמסביר איך מעדכנים את שיעור הארנונה. חצי ממנו זה הצמדה של השכר הציבורי הממוצע וחצי זה הצמדה של המדד.

מר רועי לוי : כמה עלה השכר?

רו"ח מיכה זנו : השכר הציבורי בתקופה הרלוונטית עלה ב-3.6,

מר דן תיכון : עד, עד, עד,

רו"ח מיכה זנו : רגע, רגע,

מר אברהם בינמו : הוא מסביר לך. מה הקשר לעד.

רו"ח מיכה זנו : תן לי רגע, אחר כך נגיע. השכר הציבורי עלה ב-3.66 אחוז, המדד ב-0.71, לוקחים 50 אחוז מכל פרמטר, מגיעים ל-2.18. 2.18 זה מנגנון שמשפה את הרשות המקומית על עלויות שנוספו לה. השכר, אם תיקח את השכר שלנו שהוא בסביבות ה-65 מיליון שקל ותיקח את המקדם, אתם תבינו שאפילו המנגנון הזה לא משפה את התוספות שכר,

(מדברים יחד)

רו"ח מיכה זנו : רגע, רגע, תן לי לסיים, תן לי, תן לי רגע לסיים,

מר דן תיכון : אני נותן לך.

רו"ח מיכה זנו : המנגנון הזה אפילו לא משפה את הרשות כדי להשלים את הוצאות השכר שנוספו לעובדים. מעבר לזה, גם הוצאות לפעולות, שמירה, ניקיון, גינון, שאתה משלם לקבלנים, זה צמוד לשכר מינימום. ברגע שזה צמוד, אנחנו יודעים ששכר המינימום עלה ל-5,000, עולה ל-5,300, המנגנון ההצמדה הזה משפה את הרשות המקומית על עלויות .. ממה שמקבלים. הנה, הוא מתעטש. עכשיו רגע, אז זה טבלה של משרד הפנים. עכשיו לגבי,

מר דן תיכון : לא, לא, אני שאלתי עד,

רו"ח מיכה זנו : תן לי רגע.

מר דן תיכון : אבל אתה לא אומר עד.

רו"ח מיכה זנו : אני אגיע לכל, אני אגיע לכל. להכול אני אגיע. לגבי קרקע תפוסה במפעל עתיר שטח. במשרד הפנים יש מחיר מינימום ומקסימום לכל תעריף. התעריף המקסימלי בקרקע תפוסה במפעל עתיר שטח זה 6.85. פה זה 6.84, פחות אגורה מהמקסימום. אז זה לא מחיר נמוך, כי התעריף מינימום לקרקע תפוסה במפעל עתיר שטח הוא 0.01.

מר יחיאל אדרי : עוד הפעם, תחזור רגע בבקשה על המשפט האחרון.

רו"ח מיכה זנו : אני אומר, משרד הפנים,

מר אברהם בינמו : אני רוצה להעיר לך,

מר דן תיכון : .. אמר שנשר לא משלמים ארנונה.

מר אברהם בינמו : אני רוצה להעיר לך רק הערה אחת.

רו"ח מיכה זנו : תן לי לענות, תן לי לענות.

מר דן תיכון : .. שעליו תיבנה שכונה.

מר אברהם בינמו : כן. אני רק רוצה להעיר הערה,

מר רועי לוי : תן לו רק לחזור, לא שמעתי.

מר אברהם בינמו : כדי שאנשים יבינו. ברחוב התאנה משלמים 35.21, ברחוב 10 מטר, באוסקר שינדלר משלמים כמעט 100 שקל למטר מרובע.

מר דן תיכון : מה אתה אומר.

מר אברהם בינמו : אז בא דן תיכון, בא דן תיכון,

מר רועי לוי : הנטו, הנטו נטו.

מר אברהם בינמו : אתה מביא ובא ועושה את ההשוואה,

מר רועי לוי : על נטו נטו,

מר אברהם בינמו : פי 4 רחוב לידו, פי 4 רחוב לידו.

מר רועי לוי : על נטו נטו. תהייה ישר. על נטו נטו.

מר דן תיכון : אני משלם על 260 מטר מרובע, דירתי היא בת 265 מטר מרובע. דירה דומה לשלי נעמדת ברחוב שאתה מצייך ששייך לעיריית חיפה,

- מר אברהם בינמו : אוסקר שינדלר,
מר דן תיכון : דירה בגודל של 150 מטר. אז אל תהייה לי גיבור, אתה לא מבין בענייני
ארנונה.
מר אברהם בינמו : פי 4.
מר רועי לוי : 50 אחוז יותר.
מר אברהם בינמו : פי 4.
מר רועי לוי : נתת לו 50 אחוז יותר.
מר דן תיכון : אז אני מציע לך, אני במקומך, ראש עיר ירוק, ירוק,
מר אברהם בינמו : כן.
מר דן תיכון : אתה מייסד הירוקים בארץ,
מר אברהם בינמו : כן.
מר דן תיכון : את כל הזוהמה אתה מביא לנשר באחרית ימך.
מר אברהם בינמו : כן.
מר דן תיכון : בושה וכלימה.
מר אברהם בינמו : שמענו, שמענו את דבריך.
מר דן תיכון : תלמד את שיטת הארנונה.
מר אברהם בינמו : אני אשמח אם,
מר דן תיכון : תסביר לי אתה,
מר אברהם בינמו : הרי דן, דן,
מר דן תיכון : מה זה ה-2.16? זה עד, תחזור על המילה עד.
מר אברהם בינמו : מה אתה צועק עליו.
מר דן תיכון : אני לא צועק עליו. הוא לא עונה.
מר אברהם בינמו : מה אתה צועק.
מר דן תיכון : הוא מסביר לי שטויות. תענה לי עד.
מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד, זה, תפסיק לאיים על אנשים.
מר דן תיכון : לא מעליב אנשים. מי שמעליב אנשים זה אתה.
מר אברהם בינמו : כן בבקשה דן.

מר יחיאל אדרי : משהו לא ברור,
 רו"ח מיכה זנו : תן לי רגע, תן לי להמשיך.
 מר יחיאל אדרי : מה היה המשפט האחרון?
 רו"ח מיכה זנו : אני רוצה לחזור אליו.
 מר אברהם בינמו : שקודם כל יהיה פרוטוקול,
 רו"ח מיכה זנו : אני חוזר על זה.
 מר יחיאל אדרי : תחזור בבקשה,
 רו"ח מיכה זנו : רגע, למשרד הפנים יש טבלת תעריפי מינימום ומקסימום. לגבי קרקע
 תפוסה במפעל עתיר שטח,
 מר רועי לוי : אתה יכול לבקש חריגות גם.
 רו"ח מיכה זנו : רגע, רגע, רגע, לגבי קרקע תפוסה במפעל עתיר שטח, תעריף המינימום 0.01
 אגורה, תעריף המקסימום זה 6.85. אנחנו 6.84, נושקים במקסימום אז
 התעריף הזה,
 מר דן תיכון : אתה ביקשת תוספת,
 רו"ח מיכה זנו : רגע, רגע,
 מר דן תיכון : הרי זה מפעל יחיד בדורו.
 רו"ח מיכה זנו : תן לי לסיים.
 מר דן תיכון : הוא חבר של ראש העיר.
 רו"ח מיכה זנו : תן לי לסיים.
 מר דן תיכון : הוא משרת את החברה בנשר לפי כתבתי ראש העיר בוועדה המחוזית. אנחנו
 לא מעריכים.
 מר אברהם בינמו : 19924.
 מר דן תיכון : שיעיד שם בוועדה המחוזית.
 מר אברהם בינמו : אבי, אבי, תן לי לסיים.
 מר דן תיכון : איזה שטויות, דיבוב של שטויות נשמע שם.
 מר אברהם בינמו : כן. אתה יכול על קפלינסקי גיבוב של שטויות.
 מר דן תיכון : אני אומר עליך.

- מר אברהם בינמו : אתה יכול להגיד את זה.
- מר דן תיכון : אני אומר עליך גיבוב של שטויות.
- מר אברהם בינמו : בושה וחרפה.
- מר רועי לוי : הבאת את .. לא הבאת את קפלינסקי.
- מר דן תיכון : ... כל תושבי העיר מה שאמרת.
- מר אברהם בינמו : כן, כן,
- מר דן תיכון : שאתה מביא את כל זיהום האוויר לנשר. אתה רוצה תעשייה ברמת יצחק.
- שמעת אדוני? ליד הבית שלך הוא רוצה להקים אזור תעשייה. הוא חושב שזה חשוב.
- מר רועי לוי : תעשייה כבדה?
- מר דן תיכון : תעשיית פלדה.
- (הנוכחים צוחקים)
- (מדברים יחד)
- מר אברהם בינמו : סליחה, סליחה,
- מר דן תיכון : .. ברמת יצחק.
- מר אברהם בינמו : סליחה, אין שחר לדברך.
- מר דן תיכון : אני אומר,
- מר אברהם בינמו : אין שחר לדברך.
- מר דן תיכון : אין שחר?
- מר אברהם בינמו : אין שחר.
- מר דן תיכון : או או או,
- מר אברהם בינמו : כן,
- מר דן תיכון : אז בוא אנחנו נוציא את הפרוטוקול.
- מר אברהם בינמו : בבקשה, כן.
- רו"ח מיכה זנו : אני אחזור עוד הפעם,
- מר דן תיכון : את מה שאתה אמרת.
- מר אברהם בינמו : כן, בבקשה מיכה.

- רו"ח מיכה זנו : אני אחזור לגבי קרקע תפוסה.
מר דן תיכון : אז אני שקרן ואתה דובר אמת. כן?
מר אברהם בינמו : סליחה.
מר דן תיכון : תגיד את זה.
מר אברהם בינמו : אין שחר לדבריד ברמות יצחק תעשייה.
מר דן תיכון : אז אני אומר שאתה אמרת את זה.
מר אברהם בינמו : בסדר.
מר דן תיכון : אנחנו נביא לך את זה.
מר אברהם בינמו : אז תביא את זה. תביא.
מר דן תיכון : זה ישנו כאן במחשב שלנו.
מר אברהם בינמו : כן, זה במחשב שלך יש. בבקשה.
רו"ח מיכה זנו : קרקע תפוסה במפעל,
מר אברהם בינמו : אתה כבר 40 דקות מפריע. זה כבר 40 דקות.
מר דן תיכון : אתה מדבר שטויות.
מר אברהם בינמו : אתה לא מאפשר.
מר דן תיכון : אתה גם משקר במצח נחושה את כל התושבים.
מר יחיאל אדרי : תן לו לתת תשובה.
מר אברהם בינמו : בבקשה מיכה.
רו"ח מיכה זנו : קרקע במפעל עתיר שטח, התעריף שלנו 6.84 והוא כמעט במקסימום כי זה,
מר דן תיכון : אבל הוא יכול להקים כאן שכונה של 2,500 יחידות דיור על הקרקע הזאת.
מר יחיאל אדרי : דן, מה הקשר.
רו"ח מיכה זנו : תן לי לענות.
מר דן תיכון : מה הקשר?
רו"ח מיכה זנו : מה הקשר?
מר דן תיכון : היה צריך להגיש בקשה להעלאה.
מר יחיאל אדרי : איך הוא יכול להגיש כשאתה במקסימום?
(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : הוא לא יכול רק על סעיף אחד.

מר רועי לוי : אתה יכול בקשה לחריגה.

מר יחיאל אדרי : במקסימום אתה נמצא.

מר רועי לוי : אתה יכול בקשה לחריגה.

רו"ח מיכה זנו : רועי, כשזה בגבולות המינימום והמקסימום,

מר דן תיכון : הוא חבר שלו, הוא .. שהוא לא חבר שלו.

(מדברים יחד)

רו"ח מיכה זנו : אם יש לך תעריף מינימום ומקסימום, פה צריך להיות בטווח,

מר ישי איבגי : אם זה לא בגבול?

רו"ח מיכה זנו : אז לא מאשרים לך. אם אתה תרצה,

מר ישי איבגי : חריגה זה ...

מר רועי לוי : מה מקסימום מטר מגורים?

רו"ח מיכה זנו : מקסימום 120.6.

מר דן תיכון : .. שיש לו מפעל ענק,

רו"ח מיכה זנו : מינימום 34.78.

מר דן תיכון : לא עושה כלום והופך את זה ליחידות דיור בסיוע ראש העיר. עם האנרגיה

שהוא בא, הוא עוד שומר להם, הוא שומר להם זכות.

מר אברהם בינמו : בעזרת השם.

מר דן תיכון : בעזרת השם אתה אומר.

מר אברהם בינמו : בעזרת השם.

מר דן תיכון : יפה שאתה אומר.

(מדברים יחד)

מר דן תיכון : בעזרת השם הוא אומר לי. טוב, נהייה מאמין חדש הירוק.

מר אברהם בינמו : כן מיכה.

מר דן תיכון : הפך לכתום או לשחור.

רו"ח מיכה זנו : אני חוזר, אני חוזר עוד הפעם. בתעריף קרקע במפעל עתיר שטח, אנחנו

נושקים למקסימום וזה לא תעריף נמוך. ציינתי מה המקסימום ומה

המינימום.

מר יחיאל אדרי : אני מבקש לדעת האם צו הארנונה, האם צו הארנונה והמחירים שנמצאים

בו שונו ב-5, 6 השנים האחרונות?

רו"ח מיכה זנו : למעט העדכון לא.

מר יחיאל אדרי : חוץ מהעדכון.

רו"ח מיכה זנו : למיטב ידיעתי לפני 4 ו-5 שנים.

(מדברים יחד)

רו"ח מיכה זנו : לפני 4 ו-5 שנים אני לא יודע.

מר יחיאל אדרי : אני מדבר, אני מדבר, רגע, ברשותך,

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : לא, לא, תנו לי, אני רוצה לקבל החלטה בדיוק כמוכם. אני שואל שאלה,

אל תפריעו לי בבקשה. צו הארנונה,

מר דן תיכון : מסבירים לך את מה שהוא לא יודע.

מר יחיאל אדרי : צו הארנונה ב-5 השנים האחרונות, האם הוא שונה חוץ מהעדכונים של

משרד הפנים?

מר דן תיכון : מה זה חוץ מהעדכונים?

רו"ח מיכה זנו : בשנתיים האחרונות שאני פה, אני יודע שלא וגם קודם לפי מיטב ידיעתי.

מר דן תיכון : אתה יודע למה?

מר יחיאל אדרי : תודה רבה.

רו"ח מיכה זנו : עכשיו רגע, תנו לי רגע לסיים.

מר זאב שפיגלר : אני תיכף אתיחס.

רו"ח מיכה זנו : רגע, רגע, אבל אני רוצה,

מר אברהם בינמו : תן לי להגיד. יבוא תורך.

רו"ח מיכה זנו : שונה מבחינתי זה אושר משרד הפנים. ככל שהיו החלטות לשנות, אבל אם

משרד הפנים לא אישר, אני מדבר על הצו החוקי והתקף. לזאת הייתה

כוונתי. אם הוא שונה במשרד הפנים,

מר דן תיכון : יש חוק ש..

מר אברהם בינמו : סליחה, אבל תפסיק להפריע דן. אתה מפריע כל הזמן.

רו"ח מיכה זנו : אם תמתין בסבלנות אני,

מר אברהם בינמו : יש כאן עוד חברים שרוצים לשאול.

רו"ח מיכה זנו : תן לי.

מר רועי לוי : אין סבלנות.

מר אברהם בינמו : כן זאב.

רו"ח מיכה זנו : עכשיו, מבחינת משרד הפנים לגבי העד 2.18, יש הנחיות וקווים מנחים של

משרד הפנים מתי כן אפשר להפחית. כותב משרד הפנים כשאתה מגיש בקשה

להפחתה חריגה ככלל, התעריף שלך אמור לא להיות נמוך ביחס לרשויות

סמוכות,

מר אברהם בינמו : סמוכות,

רו"ח מיכה זנו : או דומות.

מר אברהם בינמו : כן.

רו"ח מיכה זנו : מבדיקה שערכנו התעריף בנשר הוא נמוך.

מר דן תיכון : למה?

רו"ח מיכה זנו : רגע, רגע, תן לי, תן לי רגע.

מר דן תיכון : איזה סיפור זה.

רו"ח מיכה זנו : יש סעיף נוסף שנותן מסלול לרשות איתנה, אבל הוא קובע לך שאם אתה

תכיל ותמנע את ההפחתה, תפחית אותה על כלל נכסי הרשות ויש לך פה את

התעריפים שהם במינימום. אם אתה לא תעלה את ההפחתה הזאת, יהיה לך

תעריף שהוא פחות משכר המינימום.

מר יחיאל אדרי : לא משכר.

רו"ח מיכה זנו : מתעריף מינימום והיועץ המשפטי יגיד אם אפשר להצביע על כזה דבר שנוגד

את ההנחיות של משרד הפנים.

מר אברהם בינמו : בבקשה, זאב בבקשה.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : סליחה, סליחה, המועצה עוד לא הגיעה. עכשיו זאב. בבקשה זאב.

מר דן תיכון : דיון במועצה.

מר זאב שפיגלר : ברשותך אבי, יש הרבה השגות בנושא של הארנונה. אבל אני אגע בכמה נקודות ואני אסביר למה אני לא נכנס לעומק. אחד, הארנונה, מיכה זה נוגע אליך, עצם העובדה שלמעלה מ-15 שנה, 20 שנה לא נבדקה הארנונה על חניות, לא נבדקה הארנונה על נושא של קומות עמודים, לא נבדקה הארנונה על נושא של עליית גג וכולי וכולי ופתאום לאחר המדידה שביצעתם, החלטתם לגבות מחדש. זה נקרא שינוי ...

מר יחיאל אדרי : לא, זה רק, זה רק ב-3 שנים. בתאנה משלמים,

מר זאב שפיגלר : זה לא משנה איפה. דין אחד כדין כולם, סליחה.

מר יחיאל אדרי : בתאנה משלמים, משלמים על הבלוק,

מר זאב שפיגלר : סליחה, זה לא משנה,

מר יחיאל אדרי : בתאנה משלמים זה לא ב-3 שנים,

מר זאב שפיגלר : .. בתאנה אין להם מספיק כסף,

מר יחיאל אדרי : לא, סליחה,

מר זאב שפיגלר : מה הקשר.

מר יחיאל אדרי : אדון דן תיכון, אדון דן תיכון משלם מהיום הראשון שהוא הגיע לשמה,

מר זאב שפיגלר : סליחה,

מר יחיאל אדרי : על שטחים משותפים.

מר זאב שפיגלר : יחיאל, אפשר להמשיך בבקשה?

מר יחיאל אדרי : .. אמת?

מר דן תיכון : זו הייתה החלטה לא חוקית.

מר רועי לוי : אז אתה עכשיו מודד את כל העיר?

מר יחיאל אדרי : מה?

מר דן תיכון : החלטה לא חוקית.

מר רועי לוי : עכשיו צריך למדוד את כולם?

מר יחיאל אדרי : לדעתי כן.

מר זאב שפיגלר : אה, אני מגיע לנושא השני.

מר אברהם בינמו : סליחה, אבל זכות הדיבור היא של זאב.

מר דן תיכון : זה הוחל לאחרונה,

מר אברהם בינמו : זאב,

מר זאב שפיגלר : בישיבות, במהלך הישיבות לאחור באנו והעלינו את זה מספר פעמים

ונטען וטענתם גם אתה ראש העיר, שתבוצע מדידה בכל רחבי העיר. נכון עד

ליום זה רק 10 אחוזים מבתי האב בעיר נשר נמדדו. רק כ-10 אחוזים מבתי

נשר,

מר יחיאל אדרי : למעלה מ-60 אחוז,

מר זאב שפיגלר : סליחה, לא נכון.

מר יחיאל אדרי : למעלה מ-60 אחוז.

מר זאב שפיגלר : אפשר לקבל את הנתון הזה?

מר יחיאל אדרי : אין בעיה.

מר זאב שפיגלר : זה לא הנתון שאני קיבלתי.

מר יחיאל אדרי : אין בעיה. אני יכול להראות לך.

מר זאב שפיגלר : למעלה,

מר יחיאל אדרי : אחד לאחד.

מר זאב שפיגלר : או קיי, והם חויבו?

מר יחיאל אדרי : ברור.

מר זאב שפיגלר : אני אשמח לראות את זה.

מר יחיאל אדרי : בכיף.

מר זאב שפיגלר : בכל מקרה, גם אם זה 60 אחוז, עדיין לא מדדת את כולם.

מר יחיאל אדרי : כן.

מר זאב שפיגלר : ואנחנו מדברים כבר למעלה מ-4 שנים. 4 שנים מאז שבוצע השינוי הזה,

המדידה.

מר יחיאל אדרי : זה לוקח זמן.

מר זאב שפיגלר : מה זה משנה, בינתיים 4 שנים, חלק מהבתים משלמים ארנונה כפולה.

כפולה. עכשיו אתם אומרים הארנונה בנשר היא הכי נמוכה בארץ. אז תן לי

להרחיב ולהסביר. אותו בית שקיים בעיר נשר ששטח הבית 150 מטר מרובע, מחושב על הארנונה 150 מטר מרובע במחיר זול, מסכים. אותו בית בחיפה, על אותו שטח של 150 מטר מרובע מחויב בארנונה רק על 100 מטר מרובע. זה המהות,

מר יחיאל אדרי: ועדיין משלם יותר יקר ממך.

מר זאב שפיגלר: רגע, סליחה יחיאל, אתה מפריע לי.

מר יחיאל אדרי: ועדיין הוא משלם יותר יקר ממך.

מר זאב שפיגלר: יחיאל, אתה מפריע לי פעם שנייה.

מר יחיאל אדרי: סליחה.

מר זאב שפיגלר: זה המהות בין מדידה ברוטו לנטו. מה זה אומר? כשאתה מחשב את שטחי, כשאתה מחשב את שטחי הנטו ללא הקירות, שטח המדידה הוא קטן יותר ובהתאם האזרח נושא בארנונה מופחתת, אז יכול להיות שהעיר נשר היא קצת זולה יותר מהאחרים, אבל עדיין רחוקים המספרים להגיד שנשר היא 50 אחוז מכל הערים. עדיין נמוך מאוד. בנושא של 2.18, 2.18 אחוז. זה אני לא ארחיב. דן תיכון בא באמת והעלה את זה. מותר לנו עד 2.18. מותר לנו גם לא להרים ידיים ולהגיד זה מה שקבעו לנו. אפשר להגיש לאישור של שר האוצר ומשרד הפנים ולהגיד רבותיי, השנה לא נעלה. חוץ מזה והוא נגע, נגע אדון מיכה בנושא של עיר איתנה, כעיר איתנה ונשר נחשבת עיר איתנה, יש לנו את הפריבילגיה, יש לנו את הזכות לקחת ארנונה מופחתת. אני לא יודע מה ההשלכות. הוא בא ואומר שההשלכות, זה אני לא ידעתי,

מר אברהם בינמו: איך אתה משפה את ..

מר זאב שפיגלר: סליחה, סליחה,

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר: אני אומר רק שהחוק מתיר לי, החוק מתיר לי לגבות ארנונה מופחתת.

מר יחיאל אדרי: אבל יש הסתייגות שם.

מר זאב שפיגלר: ההסתייגות אומרת שאתה צריך להכליל את זה על דברים נוספים שאני לא יודע את זה.

מר יחיאל אדרי : לא, לא,

רו"ח מיכה זנו : אתה צריך להראות מאיפה אתה מביא את זה.

מר זאב שפיגלר : או קיי, אז אין בעיה. יש לנו ... אפשר להראות מאיפה אני מביא.

מר יחיאל אדרי : רגע, רגע, ויש עוד דבר אחד שאתה צריך להראות שבשכונות, בערים מסביבך אתה לא פחות מהם.

מר זאב שפיגלר : לא, סליחה, ממש לא.

מר יחיאל אדרי : כן.

מר זאב שפיגלר : לא, זה סעיף נפרד שהוא לא בא והוא לא בא וסותר.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : זאב, זאב,

מר ישי איבגי : אנחנו צמודים לחיפה.

מר אברהם בינמו : רגע זאב,

מר ישי איבגי : לא, אנחנו לא צמודים, אז לא צמודים. סליחה, לא צמודים.

מר זאב שפיגלר : יש כאן את הנושא,

מר יחיאל אדרי : אתה לא מבין.

מר ישי איבגי : אמרת עיריית חיפה לא. לא, הם צמודים אליך.

מר יחיאל אדרי : אנחנו פה,

מר ישי איבגי : אז אנחנו צריכים להיות שונים מהם.

מר יחיאל אדרי : כל הערים הסמוכות, הסמוכות אלינו, אתה לא יכול להוריד מתחת לארנונה שלהם.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : תנו לזאב.

(מדברים יחד)

מר איגור גורוביץ : עד עכשיו היינו עם ארנונה יותר נמוכה, פתאום אנחנו חייבים להיות ברמה.

רו"ח מיכה זנו : אנחנו הכי נמוכה.

מר יחיאל אדרי : הכי נמוכה.

מר איגור גורוביץ : שישאר ככה.

מר יחיאל אדרי : כן.

מר זאב שפיגלר : אנחנו, יחיאל, אנחנו מאשרים כאן,

מר יחיאל אדרי : אנחנו לא רוצים להעלות את הארנונה.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : טוב רבותי, סליחה, סליחה, אני מבקש מהחברים שמה, אתם מפריעים

לדיון. אתם מפריעים לדיון. תאפשרו לזאב שפיגלר, תאפשרו לזאב שפיגלר

לסיים את דבריו. בבקשה זאב.

מר זאב שפיגלר : אנחנו מדברים, מיכה, אנחנו מדברים בתור שטח קרקע תפוסה על כל

שטח שצמוד למבנה ללא יוצא מן הכלל. אנחנו גם מאשרים, אנחנו מעלים

את זה כרגע להצבעה ומאשרים גביית ארנונה על כל השטח הזה. זה מה

שאנחנו עושים כרגע. אנחנו מאשדים לגבות 32, כמעט כמו ארנונה על

מגורים, בהבדל של מספר שקלים בודדים, על כל השטח שקיים בתוך המבנה

ומחוץ למבנה, בגינה, בבית, קומת עמודים, חנייה וכולי. מי, תגיד לי בבקשה,

מי ימנע מאיתנו מחר, כמו שהובטח שהמדידות ייפסקו, כמו שהובטח שלא

תיגבה חיוב על החנייה וכמו שהובטח אלף ואחד דברים, מי מבטיח לנו,

שהרי אנחנו מאשרים כרגע לגבות על כל הגינות כסף, מי מבטיח,

מר יחיאל אדרי : איזה גינות?

מר זאב שפיגלר : סליחה, תקרא מה זה צו הארנונה.

מר יחיאל אדרי : איזה גינות?

מר זאב שפיגלר : סליחה, שטח .. שפונה לגינה. למה אתה אומר לי. אתה אומר לי מה זה?

מר יחיאל אדרי : כן, אין לך,

מר זאב שפיגלר : שאני אראה לך מה כתוב?

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : אין קרקע תפוסה בדירות מגורים, נקודה.

מר זאב שפיגלר : סליחה, אתה מדבר לא לעניין בכלל.

מר יחיאל אדרי : אתה מדבר לעניין. החכם בהיסטוריה.

מר זאב שפיגלר : קרקע תפוסה מעל,

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : לא בבית.

מר זאב שפיגלר : מה אתה מדבר,

מר רועי לוי : למה אתה מדבר,

מר זאב שפיגלר : על מה אתה מדבר,

מר רועי לוי : בוא נלמד אותו. מה קרה.

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר : יחיאל, על מה אתה מדבר?

מר יחיאל אדרי : אולי אני לא יודע.

מר זאב שפיגלר : מעבר, יחיאל, מעבר ל-50 מטר מרובע, אז זה נחשב קרקע תפוסה.

מר דן תיכון : תגיד, אקולוגיה אמרת שיעשו,

(מדברים יחד)

רו"ח מיכה זנו : זה רק בעסקים.

מר דן תיכון : אתה רוצה שאני אגיד לך מה שאמרת? אני רשמתי.

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר : סליחה, מי מונע ממך,

מר יחיאל אדרי : היא לא מחייבת את זה.

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : לא, לא מחייבים מעל 50 מטר. תראה לי.

מר רועי לוי : עד 50 מטר מחייבים.

מר יחיאל אדרי : לא, לא מחייבים ארנונה על שטח,

מר זאב שפיגלר : מיכה, מותר לנו לחייב, רגע, למה? מותר לי לחייב ארנונה לפי זה,

רו"ח מיכה זנו : במגורים לא מחייבים.

מר זאב שפיגלר : מותר?

מר אברהם בינמו : הוא אומר לא מחייבים.

מר יחיאל אדרי : לא מחייבים. למה אתה מטעה את האנשים?

מר זאב שפיגלר : כי זה מה שאתה כותב.

מר יחיאל אדרי : זה לא נכון. זה לא מה שאנחנו כותבים. זה משהו שהיסטורית אתה מקבל.

רו"ח מיכה זנו : היסטורי ש,

מר זאב שפיגלר : מה זאת אומרת היסטורי?

מר יחיאל אדרי : מה לפני 20 שנה. מפקודת ה,

מר זאב שפיגלר : סליחה, על אותו משקל 20 שנה לא גבו עבור חנייה. זה היסטורי.

מר יחיאל אדרי : לא.

מר זאב שפיגלר : 20 שנה לא גבו על קומת עמודים.

מר יחיאל אדרי : רק על זה,

מר זאב שפיגלר : מה זה מה רק על זה. 20 שנה. על 20 שנה לא גבו ...

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : רועי, זה מתאים לך ככה?

רו"ח מיכה זנו : לא מחייבים במגורים.

מר דן תיכון : תגיד, אקולוגיה זה רק .., זה לא בנשר?

מר זאב שפיגלר : רגע, לא סיימתי.

מר אברהם בינמו : זאב לא סיים.

מר זאב שפיגלר : אני לא נכנס אבי,

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר : אני לא נכנס, אני לא נכנס באמת לכל הסעיפים שרשמתי כאן הערות

מסיבה פשוטה, וזה מתייחס אליך עורך דין טנדלר. בתחילת הישיבה בא

והציג חברי רועי מסמך שהקריא אותו שבא וטוען שעל פי החוק כנראה, כי

זה מה שהוא הקריא, כל הישיבה הזאת שכרגע אנחנו דנים בה היא בניגוד

לחוק. אני לא עובר על החוק. נשאלת האם מותר לקיים את הישיבה הזאת,

למרות שעל פי מה שהוקרא כאן היא לא חוקית. החלטת לא לענות עקב זה

שאמרת שאתה צריך לבוא וללמוד, להביא, עודכנת, יש משהו, אין משהו. אני

לא עובר על החוק בשום מקום.

מר רועי לוי : נעשה הפסקה,

מר זאב שפיגלר : אני לא חושב שאני אשתף פעולה, אני לא אשתף פעולה בדיון שלכאורה כל הדיון הוא נעשה בניגוד לחוק.

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר : סליחה, בגלל זה אני לא דן איתך לעומק. לא נכנס, לא יכולים גם להצביע על זה.

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר : סליחה, מי שם אותנו מעל החוק, עורך דין טנדלר, שאנחנו נחליט מה מותר לנו, מתי יהיה מותר לנו לפסול את החוק, מתי יהיה מותר לנו לפעול על פי החוק. זה לא עובד ככה. החוק הוא שווה בפני כולם. החוק מגדיר כן ולא ועל פיו אנחנו צריכים לפעול. לכן אני חושב שאי זה לא היה נכון להשאיר את הנישה הזאת פתוחה ולבוא ולהגיד בוא נלמד את זה, ואתה יודע מה, אם החלטת לבחור ולהגיד שאתה רוצה ללמוד את הנושא הזה, הייתי ממליץ בואו נשים את הישיבה הזאת בצד, אני אלמד ואני אמליץ לכם בהמשך אם זה כן או לא. אבל לקיים ישיבה שלכאורה משתמע שהיא לא נעשית על פי דין, זה פסול. באותו משקל אתה יכול לעשות את זה לכל הליכים אחרים שבוצעו, אם זה על ידי הצהרות כאלו או אחרות וההצהרה האחרונה אבי שהצהרת בנושא הוועדות שאני בהזדמנות זו בא וחוזר ואומר שכיושב ראש סיעת הליכוד, כל הוועדות שמשיח עמר חבר,

מר אברהם בינמו : אתה לא יושב ראש,

מר זאב שפיגלר : אני יושב ראש,

מר אברהם בינמו : ואתה פורש מהסיעה.

מר זאב שפיגלר : אתה קובע, יש את היועץ המשפטי, שייתן, שייתן החלטה. כל עוד אני נמצא ואני משמש כיושב ראש סיעת הליכוד, כל הוועדות שבתחומי של משיח שהוא תפקד בהן עוברים עד לרגע שהסיעה תתכנס ותחליט אחרת בתיאום, עוברים לידי. לא יהיה כאן שום מינוי לא על ידך, לא על ידי אף אחד. אני רק רוצה להגיד ש, עורך דין טנדלר, קיבלתי תשובה ממנו ואני מגדיר את התשובה שהוא בא ואומר שכעיקרון מדובר כאן בעניין פנים סיעתי של

הליכוד. זה אומר מי יהיה בוועדה, איפה הוא יהיה בוועדה, זה עניין שלנו ולא שלך.

מר אברהם בינמו : בוודאי שלכם.

מר זאב שפיגלר : אבי, לכן ההצהרה וקביעה שלך שכרגע מחליפו של משיח זה מר מסעוד אלימלך, פסולה והיא לא תקוים, אז אני חושב שתנהגו בהיגיון, תפעלו בהתאם כי כל ועדה שתכונס ללא זימוני, תוגש עליה ערר עד שנתיישר ונמצא את הנציגים המתאימים. תודה.

מר אברהם בינמו : בסדר. גמור.

מר ישי איבגי : אפשר?

מר אברהם בינמו : כן, בבקשה ישי.

מר ישי איבגי : ערב טוב לכולם קודם כל. ראשית רציתי להגיד שבתחילת הישיבה הראשונה שמחת ואני חושב שזה בדיוק מראה את הדרך שלך לאורך כל הדרך,

מר אברהם בינמו : תתייחס לצו הארנונה.

מר ישי איבגי : אני בוודאי שאתייחס.

מר אברהם בינמו : תפסיק ל,

מר ישי איבגי : אתה מוכן לתת לי לסיים? אני לא הפרעתי לך כל הישיבה. אתה רוצה שאני אתחיל להפריע לך ומעכשיו אני אעשה את זה? אבל אני אעשה. תן לי לסיים.

מר אברהם בינמו : בבקשה.

מר ישי איבגי : אפשר לסיים?

מר דן תיכון : תגיד,

מר ישי איבגי : אתה מבין מפריע,

מר דן תיכון : תענה.

מר ישי איבגי : אתה גורם לכולם להפריע. אתה מבין את זה?

דובר : למה לא אמרת את זה קודם?

מר ישי איבגי : אז תפסיק, אז תספיק, אני מבקש,

דובר : הוא מפריע כבר 17 שעות,

מר ישי איבגי : אני מבקש שהצלם לא יפריע לנו. שהצלם לא יפריע לנו.

מר אברהם בינמו : בבקשה.

מר ישי איבגי : אני מבקש, אם הוא מפריע .. דן תיכון שלוש פעמים קריאה, אז אני אבקש,

מר אברהם בינמו : אני מבקש מהקהל שקט.

מר ישי איבגי : או קיי, קודם כל אני רוצה להגיד שזה מראה שאת הישיבה הקודמת שבה

היית צריך להוציא כסף שאין לך ולנהל .. תב"רים שקשורים לחינוך כמו

שיחיאל אדרי אמר מקודם, מיהרת לסגור את הישיבה ולהגיד חב"ה, אין

כלום, כי אין לך מאיפה להוציא.

מר יחיאל אדרי : לא, זה כסף שמגיע ממשרד החינוך.

מר ישי איבגי : רגע, אתה מוכן,

מר יחיאל אדרי : זה כסף ממשרד החינוך. אני מתקן אותך.

מר ישי איבגי : אתה מוכן לתת לי לסיים?

מר יחיאל אדרי : זה כסף ממשרד החינוך.

מר ישי איבגי : אתה מוכן לתת לי לסיים?

מר דן תיכון : לא רק ממשרד החינוך.

מר ישי איבגי : אתה מוכן לתת לי לסיים?

מר דן תיכון : לא רק ממשרד החינוך.

מר ישי איבגי : יש מינוי של קרנות הרשות. אני מציע גם שתדייק, אתה מנסה מקודם לדייק

אז תדייק לאורך כל הדרך. אם תפתח את התב"רים, יש מימון של קרנות

רשות,

מר אברהם בינמו : נכון.

מר ישי איבגי : וחלק מהדברים שכסף שצריך להוציא מהכסף. אז קודם כל גם פה,

מר יחיאל אדרי : איזה כיס?

מר ישי איבגי : מהכיס של העיר.

מר יחיאל אדרי : אה, תקציב העירייה.

מר ישי איבגי : .. אולי זה קשה לראות את זה ביום יום אבל ראש העיר, אני אומר לך, אז

קודם כל תכבד את זה. יש תקציב מקרנות הרשות שהוא היה צריך להוציא

והוא מיהר לסגור את הישיבה כי זה כספים שאין לו. היריעה התקצרה.
השמיכה כבר לא מכסה את מה שהיא הייתה יכולה לפני כן, יכולת להתגלגל
בתוך השמיכה הזאת. אין אותה כבר.

מר דן תיכון: הוא אומר שיש לו,

מר ישי איבגי: תיכף נגיע גם לזה. אתם מדברים על צו המיסים, נגיע גם לזה. והוא מיהר
לסגור אותה. אבל שימו לב, באותן שאלות, אני לדעתי גם אותו סוג של שיח
היה מתחילת הישיבה עד עכשיו, אבל הוא לא יסגור את הישיבה. הוא חייב
את הכסף מהארנונה מהתושבים ולא משנה מה יקרה, אמרתי בתחילת
הישיבה, ראש העיר יקיים את הישיבה עד תומה כי את הכסף הוא צריך
מהאנשים,

מר דן תיכון: ומחר, מחר,

מר ישי איבגי: לא, ואתמול.

מר דן תיכון: כן.

מר ישי איבגי: ואתמול הוא צריך את הכסף. איך אני רואה את זה? נראה כמה נתונים,
רגע,

מר יחיאל אדרי: רק משפט אחד.

מר ישי איבגי: אני לא, לא,

מר יחיאל אדרי: .. שצו הארנונה הזה הוא עתיד להיות בינואר 2018.

מר ישי איבגי: אתה יכול, רגע שנייה, אתה יכול בבקשה לתת לי לסיים?

מר יחיאל אדרי: כן.

מר ישי איבגי: יופי. או קיי, אז עכשיו אני אסיים, אני אסיים כדי שכולנו נבין. ראיתי את זה
בכמה מקומות. ראיתי ויש רעש סביב זה ברשתות המדיה. העירייה עובדת
אך ורק על פי רשתות המדיה. לפעמים אנשים שואלים אותי איך אפשר
לקדם דבר מסוים הכי מהר, אני אומר לכם תעלו למדיה וזה עובד. זה עובד.
רואים לאחרונה שיש חניות ברחוב השושנים שתושבים עוד לפני שהם קיבלו
תווי חנייה, רצים ונותנים לאותם תושבים / תושבות במקרה הזה, נותנים
להם דו"חות כדי לגייס כסף. כדי לגייס. אני אסיים, אבי, אני אסיים, אני

אשמח לדבר אליך,

מר דן תיכון : תשמע קצת ביקורת.

מר אברהם בינמו : נשמע, נשמע,

מר ישי איבגי : אני מחכה.

(מדברים יחד)

מר ישי איבגי : אתה זוכר שאני תמיד מכבד אותך, אני ממתין עד ש... נכון?

מר דן תיכון : גם על רמת יצחק לא אמרת.

מר ישי איבגי : זכותך, אני אמתין עד שתשלים כמו תמיד.

מר דן תיכון : ... כן.

מר ישי איבגי : כהרגלי בקודש אני אמתין לו כי אני חשוב לי לדבר לראש העיר.

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : ישי, אתה יכול להמשיך.

מר ישי איבגי : אני מכבד אותו. אני לא רוצה שחלילה יצטייר, אני גם מכבד את יחיאל,

וכשכולם פה אומרים ברוב העם, יש משפט ברוב העם הדרת מלך. כשכולם

פה, הכול בסדר גמור. הוא יישב, הוא ישמע את זה. ברוב העם הדרת מלך,

נכון? אז אנחנו מחכים לו. נכון?

מר דן תיכון : זה הקול הבטוח של בינמו. הקול הבטוח.

מר ישי איבגי : זה חשוב. ראש עיר,

מר זאב שפיגלר : ואז הוא יגיד שהוא חלק מהליכוד ובעזרת השם עד 120 עם הרבה בריאות

יידע לבוא ולחבור אל הליכוד ולהצביע ביחד, .. עם הליכוד לטובת התושבים,

לטובת המערכת, לטובת כולנו. בעזרת השם.

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : כשאני אצא לעשן סיגריה, תכבד אותו.

מר ישי איבגי : אם הוא יסכים להמתין, אכבד גם אותך.

מר יחיאל אדרי : ועכשיו שאני מסכים,

מר ישי איבגי : הנה רגע, אני מחכה לו. הוא מנהל את הישיבה. אני מחכה לו. אני לא הפרעתי

לו.

מר יחיאל אדרי : מחר מחרתיים אם אני אצטרך לנהל,

מר ישי איבגי : אם תנהל את הישיבה, נחכה גם לך.

מר יחיאל אדרי : לא, שאם הוא לא יוכל לנהל את הישיבה,

מר ישי איבגי : אני אחכה לך.

מר יחיאל אדרי : ...

מר ישי איבגי : לא הבנת. אם הוא יטיל עליך לנהל את הישיבה קבוע,

מר אברהם בינמו : כן, תמשיך, תמשיך.

מר ישי איבגי : מעכשיו עד הסוף, נמתין. זה שאני מכבד אותו זה גם לא טוב.

מר אברהם בינמו : תמשיך בבקשה.

מר ישי איבגי : אם אני אומר משהו,

מר אברהם בינמו : תמשיך.

מר יחיאל אדרי : מרוב העם ...

מר ישי איבגי : טוב, מה שאני רוצה להמשיך, חברים, אני רוצה באמת להמשיך כדי לסגור

את כל הסיפור הזה. אני רואה את העניין של הדו"חות כעניין נטו של גיוס

כסף, פעם יקראו לזה צו הארנונה, עלייה בצו הארנונה, פעם אחת זה יהיה

דו"חות ופעם אחת זה יהיה שיטת המדידה שאנשים נגעו בה אבל חשוב לחדד

במילים פשוטות כדי שאחרון התושבים יבין את זה. האם העלייה בחניון

הבניינים החדשים בדוכיפת, שבהם רכב אמור לנסוע כדי לצאת מהחניון,

יכול להיות משולם על ידי התושב בדיוק כמו שמשולם הסלון שלו, כמו

שמשולם המטבח שלו? לאף בן אדם זה לא נשמע הגיוני. לאף בן אדם זה לא

נשמע הגיוני ושיטת המדידה תלויה בך. תלויה בך ראש העיר, היה לך רוב

לאורך כל הקדנציה, היה לך רוב לאורך כל הקדנציה, אני לא יודע מה מצבך

כעת, זה עניין שלך, אבל היה לך רוב לאורך כל הקדנציה כדי לשנות עבור

התושב. ואז מגיע באמת בכנות, באמת אני אומר, הגזבר אומר בכנות, שימו

לב למה שהוא אומר, שזה הכי חמור לדעתי, זה הרעה החולה של העירייה,

הכי חמור שיש, הוא אומר חב'ה, אנחנו העלינו, עליית השכר הייתה X,

אנחנו העלינו פחות מה-X הזה, שימו לב מה הוא אומר, אבל אם תקראו את

מה שפרסמנו גם במדיה שעלה פה בעירייה, השכר של העובדים עלה מ-52 מיליון שקל ל-62 מיליון שקל, בעשרות אחוזים,

מר דן תיכון : תגיד, זה עם משיח או בלי משיח?

מר ישי איבגי : אני לא יודע. אני אסתכל על זה שוב.

מר דן תיכון : למה מופיע באומדנים השכר של משיח, מופיע בתקציב כאילו הוא ישולם לו?

(מדברים יחד)

דובר : מה, באמת?

מר ישי איבגי : חברים, חברים, רגע, שנייה,

מר דן תיכון : תגיע לזה אז אתה תראה.

מר ישי איבגי : לא, רגע, רגע, שנייה, אבי אני, עד עכשיו אני מצטט, עד עכשיו אני מצטט את מה שנאמר פה.

מר דן תיכון : שלושה בכירים.

מר ישי איבגי : הגזבר, התקציב היום עומד על 65 בערך מיליון שקל, תקציב העובדים? הוא עלה בעשרות אחוזים משנת 2013, למעלה מ-20 אחוז, כן או לא?

מר דן תיכון : נגיע לזה. נגיע לזה.

מר ישי איבגי : 52 מיליון שקל היה השכר. הוא הגיע ל-65 מיליון. אני מצטט את הגזבר. זה גם מופיע בדו"ח ואי אפשר למחוק את זה. אי אפשר למחוק את זה והוא אומר חברים, אנחנו רק העלינו בשיעור שהוא פחות. אז קודם כל אני אומר לא צריך להעלות יותר, לדעתי צריך להעלות פחות. מצד שני אני אומר,

מר אברהם בינמו : לא הבנתי להעלות פחות.

מר ישי איבגי : להעלות פחות מ-2.18, להעלות פחות מזה. אבל אני אומר לך תסתכל מה אומר לך הגזבר פה לגבי ההתנהלות הלא אחראית שלך לגבי כל המינויים הפוליטיים, לגבי כל מה שמבקר המדינה, עכשיו לא מבקר המדינה, ידיד שלך, בן אדם שעובד פה בעירייה הוא הגזבר שלנו אומר לך במילים אחרות תעשה חשבון מסלול מחדש, חישוב מסלול מחדש, ככה אתה לא תוכל המשיך. ככה בצורה הזאת אתה לא תוכל להמשיך ולכן כדאי לך לקחת את

תשומת ליבו את מה שהוא אמר, להכניס את זה ולעבד את זה ולפעול. אם מבקר המדינה לא הצליח לגרום לך לעשות את זה, אז כדאי שהגזבר שלך יצליח לעשות את זה. אבל אז ראיתי באמת את השפל של השפל, לדעתי של כל הזמנים. אם אני אגיד את זה אנשים יחשבו שאני צוחק אבל חבריה, זה לא בבדיחות הדעת, זה אמיתי לגמרי. אני ו, ראש העיר ואני חברים בחברה הכלכלית מאז, אני בערך לפני שנה וקצת, דירקטורים, דירקטורים בחברה הכלכלית, ראש העיר הוא יושב ראש הדירקטוריון, ואנחנו חברים, אני שנה וחצי בערך, וראש העיר לדעתי 20 ומשהו שנה לפי מה שהוא אמר פה בישיבות. יום אחד, אין רוב כמובן במועצה, אלא הרוב נמצא בידי ראש העיר, כמו שנמצא בעירייה, יום אחד אני מגיע לישיבה שאני אומר זה לא להאמין מה שקורה. בשנת 92 העירייה נתנה שטרי הון לחברה הכלכלית בגובה של 1.470 מיליון שקל. 92. לא 2002, 92. מגיע ראש העיר, אפרופו חייב לגייס כספים, מגיע לחברה הכלכלית ואומר לה אני מבקש ממך,

מר דן תיכון: היום.

מר ישי איבגי: להעביר לי, כמובן בצורה מהירה, לא כמו שהוא רצה לעשות עם מבקר העירייה, לא כמו שהוא רצה לעשות שנתיים, תוך חודשיים, להעביר 900 אלף שקל בפעימה ראשונה, תיכף אני אסביר לכם למה זה קרה, 900 אלף שקל להעביר לעירייה, ובפעימה השנייה, בישיבה שלטעמי לא הייתה חוקית, גם על פי התקנון,

מר דן תיכון: 400.

מר ישי איבגי: עוד 400 אלף שקל. אני אסביר לכם למה קורה דבר כזה. ראשית זה קורה,

מר דן תיכון: למה זה היה דחוף, תסביר לי.

מר ישי איבגי: אני אסביר.

מר דן תיכון: למה היה דחוף?

מר ישי איבגי: ראשית זה קורה בגלל שראש העיר חייב כסף. על זה אין ויכוח. אתם רואים את זה בכל מקום. אבל ידידי דן תיכון ציטט את ראש העיר ואמר שראש העיר אומר בכל מקום שיש לו בערך 200 מיליון שקל.

מר אברהם בינמו : 217.

מר ישי איבגי : 217, שימו לב.

מר אברהם בינמו : מיליון.

מר ישי איבגי : בישיבה הקודמת הוא אמר 180 ומשהו.

מר אברהם בינמו : אף פעם לא אמרתי 180.

מר ישי איבגי : הוא אמר 187 אבל חבר'ה,

מר אברהם בינמו : לא אמרתי.

מר ישי איבגי : זה עולה בקצב מטורף.

מר אברהם בינמו : לא, לא, אתה פשוט מסלף את הדברים שלי פשוט.

מר ישי איבגי : אני מבקש ראש העיר, אל תפריע לי.

מר אברהם בינמו : בין 205 לבין 217.

מר ישי איבגי : אתה רוצה לדבר? אני אעצור רגע?

מר דן תיכון : 250.

מר אברהם בינמו : תפסיק עם ההצגות.

מר ישי איבגי : מה שאני אומר,

מר אברהם בינמו : כן.

מר ישי איבגי : מה שאני אומר לראש העיר, חבר'ה, יש, הנה, אתם יכולים לצטט את

מה שאני אומר, יש לו קרוב ל-200 מיליון שקל, אני מקווה שהדו"חות

אמינים ואני מאמין שגם כך, אבל יש לו אותם רק בכסף, תרשמו מה שאני

אומר לכם באחריות, מי ... שילך יעשה עם זה מה שהוא רוצה. יש פה הרבה

אנשים שמצלמים. זה כסף רק של מים וביוב, כמעט ולא נשאר לו שקל

ולתקציבים,

מר דן תיכון : כסף ...

מר ישי איבגי : שברשתות המדיה אתם מבקשים שיעשו כל מיני פעולות, זה כסף שאין לו

ולכן הוא היה צריך לקחת במצטבר מיליון ומשהו מהחברה הכלכלי, אבל אז

אני אסביר לכם באמת איך זה מתקשר לתחילת הדיון שאמרתי. הוא פעל

כמובן לא על פי המינהל התקין, הוא יודע שאסור לו לקיים את הישיבה הזו,

אבל הוא מקיים אותה. בדיוק כמו שקרה עם ...

מר אברהם בינמו : תגיד לי, אתה חושב שאתה בהופעה עכשיו?

מר ישי איבגי : ממש לא.

מר אברהם בינמו : מה זה הדברים האלה?

מר ישי איבגי : רגע, אז אסור לי לדבר לאנשים?

מר אברהם בינמו : כן.

מר ישי איבגי : אני זוכר את האנשים לפני הבחירות ואחרי הבחירות.

מר אברהם בינמו : בבקשה.

מר ישי איבגי : אצלך זה רק בבחירות.

מר אברהם בינמו : הבעיה שאתה מטעה אותם.

מר ישי איבגי : או קיי, אם אני מטעה, יש לך את הזמן להשיב, נכון? אתה ראש העיר, אתה

מנהל את הישיבה, תרשום על דף, כל מה שאני אומר לא נכון תגיד ישי דיבר

שטויות, אולי זה נכון מה שאתה אומר אבל תגיד את זה בזמנך. אני המתנתי

לזמני שיגיע.

מר דן תיכון : תגיד לי, הוא חבר עדיין בדירקטוריון שם?

מר ישי איבגי : הוא ברח מהישיבה הזאת, זה יגיע בפעם הבאה. אני חושב שהוא היה צריך

להתפטר והיה נכון לו להתפטר ללא שום קשר לישיבה שלנו אבל זה עניין

שלו.

מר דן תיכון : אבל נדון בזה היום בסופו של יום.

מר ישי איבגי : זה לא, זה לא העניין.

מר דן תיכון : הוא חושב שהוא סגר את הישיבה.

מר ישי איבגי : זה לא עניין שלו ואני אומר שוב פעם, חשוב לי באמת לחזור לנושא שאיתו

פתחתי בתחילת הישיבה, היה מינהל לא תקין. עכשיו אני שואל אתכם מה

הסיבה השנייה בחברה הכלכלית שראש העיר מבקש בעצם לקחת את

הכספים האלה, זה רק בגלל צו ההגנה, לדעתי רק בגלל צו ההגנה שקיבל

מנכ"ל החברה הכלכלית ואני אסביר לכם למה. היום קבע מבקר המדינה, לא

האופוזיציה ולא ראש העיר ולא אף אחד, קבע מבקר המדינה שבלתי ניתן

לפטר את מנכ"ל החברה הכלכלית. בלי ניתן לפטר אותו. ראש העיר יודע היום שבלתי ניתן, יש לו שתי אפשרויות, או שהוא יתכופף ויסתדר אתו ואני מקווה שזה יהיה לטובת התושבים דרך החברה הכלכלית, כי לחברה הכלכלית שאני דירקטור בה וראש העיר כמו שאמרתי הוא יושב ראש הדירקטוריון, יש תפקיד אדיר בעירייה, תפקיד אדיר, או שהוא יתכופף ובאמת יובילו פרויקטים כמו שצריך ואני חושב שהאדם הזה הוא מאוד חיובי, או שלחילופין יצטרכו לפרק את החברה הכלכלית וכאן בעצם אני סוגר את העניין הזה של התקציב שנלקח מהחברה הכלכלית.

מר דן תיכון: מרוקן אותם מכל ...

מר ישי איבגי: רוצים, ראש העיר רוצה לרוקן לדעתי את החברה הכלכלית לרמה שבסוף כל בן אדם שישב ויצטרך לעשות דו"ח כמו שעושה הגזבר שלנו, גם בעירייה, בחברה הכלכלית, הוא יצטרך להציג שהחברה הזאת היא לא רווחית, היא מפסידה כסף, ואז צריך לסגור אותה ובעצם לפטר בן אדם. כל התהפוכות, היה חשוב לי גם להגיד את זה לפרוטוקול, כל התהפוכות הם כדי לפטר בן אדם אחד. יזיזו מיליונים. מי שמבין מה החברה הכלכלית עושה, מי שמבין מה החברה הכלכלית, היא אחראית על כל האצטדיון, היא אחראית על מבנים בעיר והכול, מי שמבין קצת בביזנס, מה זה מיליון שקל? מה זה מיליון שקל שנמצא בקופה של חברה כזאת? זה כלום. אבל כשהיה 196 אלף שקל במזומנים, מבקש ראש העיר,

דוברת: מיליון.

מר ישי איבגי: לא, 196 אלף שקל בפעימה השנייה, לפני הפעימה השנייה, 196 אלף שקל הוא מבקש למשוך את ה-400 הנוספים. את ה-400 הנוספים מ-196 מיליון שקל יתרה. ואני שואל האם זה לא נקרא ל.. את החברה הכלכלית, ואז בסוף בסוף בסוף וזה בשבילך ראש העיר, אם היית מעלה את הארנונה לא ב-2.18, ב-3.5, ב-4, והתושבים בקצה, בחוץ, מחוץ לאולם הזה היו רואים שהכסף שלהם לא הולך לטמיון, הם אפילו לא מבינים לאן הוא הולך, אני מבטיח לך יושב פה אף בן אדם בקהל, אף בן אדם לא היה יושב בקהל. הישיבה הזאת הייתה

מנוהלת רק עם חברי מועצה ואנשי העירייה המכובדים. מדוע? התושבים פה חרדים וגם אני רואה שאתה ער לעניין המדיה, הם רואים שעם הכסף שלהם לא נעשה דבר ואז הם שואלים את עצמם כל פעם, שים לב, כל שנה בצו הארנונה, אז למה להעלות את הארנונה, אז למה להעלות את הארנונה. אתה היית חייב ב-4 שנים שירגישו את טביעת האצבע שלך, לא בחוברת. חוברת, שים לב, כמו שהיא עלתה, היא נעלמה. אף אחד לא מדבר עליה והלכו עוד 100 ומשהו אלף שקל,

מר דן תיכון: .. החוברת הזאת.

מר ישי איבגי: 100 אלף שקל,

מר דן תיכון: אתה עשית משהו ..

מר ישי איבגי: מקופת העירייה. עוד 100 אלף שקל הלכו מקופת העירייה.

(מדברים יחד)

מר ישי איבגי: חבר'ה, שנייה רגע. עוד 100 אלף שקל הלכו מקופת העירייה לטמיון.

מר רועי לוי: תצא חדשה. הוא אמר לך?

מר ישי איבגי: כמובן,

מר רועי לוי: בישיבה הקודמת הוא אמר תצא חדשה.

מר דן תיכון: אה, יש חוברת חדשה?

דוברת: כן.

מר ישי איבגי: חברים, כמובן,

(מדברים יחד)

מר ישי איבגי: כמובן שהחוברת הזאת לא תשנה את המציאות. חבר'ה, כמובן שהחוברת הזו, אני תיכף מסיים ראש העיר, לא תשנה את המציאות שאליה הגענו, שאין את טביעת האצבע שלך במשך 4 שנים ואני מזכיר לך שכל התקציבים של תשתיות ופיתוח ירדו לטמיון. איתם תקציב וחשוב לי, אני ראיתי שדאגת להראות בדף האחרון של צו המיסים ואז באמת אני מתייחס רק בשוליים לצו המיסים, דאגת להראות את כל השנים כדי שיראו כמה הייתה העלאה בכל השנים וגם כשנכנסת לתפקידך, אבל אני עצוב כשבשנת 2015 ידעת

להראות בדו"ח הכספי, שבדרך כלל כולם עושים את זה אבל שם לא התפארת, הצנעת את זה בדו"ח האחרון. ב-2015, הראית 2013, 2014, 2015, אבל ב-2016 לא הראית 16, 15, 14 ו-13 שיראו כולם איך אתה משתמש בקרוב ל-200 מיליון שקל כל שנה אל מול 160 מיליון שקל מוצע ו-150 מיליון שקל ביצוע לפני שנכנסת לתפקיד. בסוף בסוף אני יודע ואתה גם יודע, כולם פה יודעים שקשה להסביר לאחרון התושבים את המספרים האלה וזה נשמע טוב כשאתה עולה לבמה, גם כשלא קשור, בשח-מט בגן עם הילדים שהם לא מבינים בכלל את המספר שאתה מדבר עליו, יש לנו 200 מיליון ויש לנו 180 ויש לנו 200, יש לנו 217. אני מבטיח לך בישיבה הבאה זה יכול להיות 270 בקלות. או קיי? 270 בקלות ואתה אומר כל פעם את המספרים, אבל תהייה הוגן עם התושבים. תגיד להם חבר'ה, ואני אעזור לך,

מר אברהם בינמו: אמרת שאתה מסיים.

מר ישי איבגי: אני מסיים. אני מסיים ממש 20 שניות.

מר אברהם בינמו: כן.

מר ישי איבגי: אני אעזור לך, אני אלך איתך בכל רחוב ואני אגיד אם רוצים ביוב ואם רוצים צנרת, תעלות, כל הדברים האלה, יש לך כסף, כל הקבלנים שרוצים לעבוד בזה, יש להם כסף בלי הפסקה. אבל אין לך את כל הכסף שמעניין את התושבים ולכן אני אומר לך ראש העיר, תרים אמברקס, התושבים לא רואים תוצאות מצד אחד, הם לא רוצים שתיקח להם מהצד השני ולסיום,

מר אברהם בינמו: תודה רבה.

מר ישי איבגי: התושבים מחכים, התושבים מחכים שתגיד את דעתך בסוף מה קורה עם בית ספר ישורון,

מר אברהם בינמו: ישי,

מר ישי איבגי: רגע, צו המיסים, עם בית ספר ישורון לזמן הקרוב, הם רוצים לדעת מה נסגר עם זה, תן את האינפוט שלך מהתחלה ועד הסוף כדי שלפחות בחינוך של הגיל הרך יראו שיש לך איזה מידת הבנה ושם אתה יודע להתנהל יותר טוב מהעניין הכספיים.

מר אברהם בינמו : הרבה זמן, הרבה זמן לא דיברו אלי כמו שאתה דיברת אבל אין ספק,
אולי זה מגיע לי.

מר ישי איבגי : שום דבר לא מגיע לך.

מר אברהם בינמו : מגיע לי.

מר ישי איבגי : ואתה תמיד תחשוב על זה אישי וזה לא אישי.

מר דן תיכון : תשמע, תיקח ברצינות,

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : כן, רשות הדיבור ליחיאל.

מר יחיאל אדרי : טוב,

דובר : דרך אגב, מה איכפת לך איפה הוא ולמה. למה את מדברת פה דרך אגב?

דוברת : דרך אגב, למה אתה מדבר?

(מדברים יחד)

דובר : אתם תדברו, אתם מאשרים לי.

דוברת : ... ואני אחתום לך.

(הפסקה בהקלטה)

מר אברהם בינמו : לא להפריע. יחיאל בבקשה. אני מבקש את ההתייחסות.

מר יחיאל אדרי : אני מבקש להתייחס א' גם לצו הארנונה שאנחנו מדברים עליו כבר

שעתיים, גם לחלק מהדברים שאמר ישי, כי אני חושב שהדברים שנאמרו פה

יכול להיות שהם ללא ידיעה ולכן שזה לא, אני חייב להגן על האמת שבעניין.

מאותו יום שקיבל צו הגנה אדון יהונתן בירון, ביקש ממני ראש העיר שאני

אטפל בחברה הכלכלית כדי שלא יביאו ויגידו, שלא יבואו ויגידו שהוא

מתנכל לנושא X או אחר.

מר רועי לוי : כן, חכה שיבוא ראש העיר שישמע אותך.

מר יחיאל אדרי : אני אין לי בעיה. אני יכול להגיד.

מר רועי לוי : למה?

מר יחיאל אדרי : לא, אין לי בעיה עם זה.

מר זאב שפיגלר : זה אומר שראש העיר התפטר מתפקידו כיושב ראש,

מר יחיאל אדרי : לא, סליחה, סליחה, תנו לי בבקשה.

מר רועי לוי : חכה שיבוא.

מר יחיאל אדרי : אני ישבתי ויושב עם יוני בירון מתוקף בקשתו של ראש העיר,

מר רועי לוי : ..

מר יחיאל אדרי : תנו לי רגע לסיים. אני לא הפרעתי לאף אחד.

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : אני יכול להגיד שבחצי שנה האחרונה, להבדיל,

(מדברים יחד)

דובר : אניה, אניה,

גב' אניה : אני לא דיברתי עכשיו בכלל.

דובר : בבקשה.

גב' אניה : גם אתה תהייה בשקט בבקשה.

מר יחיאל אדרי : את מוכנה לא להפריע לי?

גב' אניה : אני לא דיברתי עכשיו. מה אתה רוצה?

דובר : את דיברת.

גב' אניה : אני לא דיברתי.

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : אניה, אניה,

גב' אניה : אני בכלל לא דיברתי.

מר יחיאל אדרי : אניה,

גב' אניה : כשאני אומרת לא דיברתי אז לא דיברתי.

מר יחיאל אדרי : אניה בבקשה.

גב' אניה : מה, אתה אבא שלי?

מר יחיאל אדרי : אניה בבקשה.

גב' אניה : תקשיב לישיבה. יהיה לך יותר טוב.

מר יחיאל אדרי : אניה,

גב' אניה : תפנים.

מר יחיאל אדרי : אני מבקש לא להפריע לי קהל, תודה.

מר דן תיכון : באיזה סמכות אתה מטפל בחברה הכלכלית?

מר יחיאל אדרי : בסמכות, בסמכות,

מר דן תיכון : אתה דירקטור?

מר יחיאל אדרי : לא.

מר רועי לוי : ראש העיר לא יכול להאציל סמכות.

מר יחיאל אדרי : או קיי, אין בעיה, אני לא ביקשתי שיאצילו לי סמכויות. אני יושב עם יוני

בירון ואנחנו בחצי השנה האחרונה אפשר להגיד, אגב זה נאמר גם

בפרוטוקול האחרון של החברה הכלכלית וקראתם אותו, ואני פשוט עוזר

למערכת הזאת שלא יהיה בה בעיות ואני יכול להגיד לכם שבחצי שנה

האחרונה נכנסנו לפרויקטים הרבה יותר גדולים ממה שהיה עד לפני חצי

שנה. ככה כל הנושא שאתה אומר שמנסים לגרום לחברה הכלכלית לפשוט

רגל כדי להעיף את יוני בירון, יש לי חדשות בשבילך,

מר ישי איבגי : בפרוטוקול האחרון זה לא מופיע.

מר יחיאל אדרי : זה,

מר ישי איבגי : הנה הפרוטוקול, אם אתה רוצה לקרוא.

מר יחיאל אדרי : יש לי גם אותו, אני אראה לך.

מר ישי איבגי : או קיי, אתה לא מופיע פה.

מר יחיאל אדרי : אני אראה לך. ולכן אני בא ואני אומר שמה שאתה אומר פה לאנשים,

אתה לא מדייק כי החברה הכלכלית בחצי שנה האחרונה נכנסה ונכנסת

לפרויקטים יותר ממה שהיה עד לפני חצי שנה. זה א'.

מר ישי איבגי : אז למה אתה לוקח את הכסף?

מר יחיאל אדרי : סליחה, אף אחד,

מר ישי איבגי : .. אותו.

מר יחיאל אדרי : תן לי רגע, אני לא חבר דירקטוריון. תבוא אתה ותגיד למה אתה רוצה את

הכסף ולמה אתה לוקח כסף. אני בא ואני אומר, החברה הכלכלית, החברה

הכלכלית, אין מצב שהיא תפשוט רגל, היא עובדת נכון היום, בינתיים הכול

בסדר ואין קשר אם לוקחים את הכסף או לא, זה הלוואה שהעירייה
העמידה לטובה, לא יודע, אני לא נכנס לנישה הזאת. אתם כחברי,

מר דן תיכון: תמשיך הלאה.

מר יחיאל אדרי: לא יכול להיות, סליחה דן, אל תפריע לי, לא יכול להיות מצב שאנחנו
מטעים פה אנשים ששומעים את הישיבה הזאת. לגבי העניין של הארנונה.
בצו הארנונה, צו הארנונה הוא לא שונה, הוא לא שונה למעט המדד ואת זה
אני שומע מהגזבר ואני יכול להגיד לכם לפני 30 וכמה שנים, אני יכול להגיד
לכם שלפני, מתקופתו של דוד עמר שנבחר כראש העיר, לא עלה הארנונה
אלא רק במדד כל שנה במשך 25 שנה. זה אני יכול להגיד באחריות. מאז
שאנחנו נכנסנו להנהלה, עלתה, עלתה הארנונה אותו הדבר כמו שעלתה עד
לפני 5, 6 שנים, שחלק מהחברים שנמצאים פה והיו בקדנציה הקודמת, גם
אישרו את אותו הצו ארנונה שהיה. לגבי העניין של מדידות בתים. יצאו
למדידות בתים ברחוב השושנים ואני פעם אחת רוצה להוסיף נקודה אחת
מה שקרה ברחוב השושנים. איך שנבחר, נבחרה ההנהלה הזאת החדשה,
אחרי כשבועיים הופיע כאן, הופיע כאן אדון תמיר מוועדת, מפקח ועדת
מורדות כרמל, עם שלטים גדולים וביקש לתלות אותם ברחוב השושנים,
ברחוב ה, ברחוב השושנים ורחוב ה, איפה דוד גר?

דובר: הסחלב.

מר יחיאל אדרי: הסחלב. הוא ביקש לצלם אותם פה. אמרתי לו מה זה הדבר הזה, הוא
אומר לי אני צריך לצלם כי אני רוצה לפרסם.

מר אברהם בינמו: ...

מר יחיאל אדרי: לא, סליחה אבי, אני מבקש לא להפריע. פעם אחת ולתמיד. עשה, הוא בא
לצלם, אמרתי לו מה זה הדבר הזה, אני ראיתי את הדבר הזה, אמרתי לו מי
שמך לבוא ול,

מר רועי לוי: מה הוא בא לצלם?

מר יחיאל אדרי: הוא בא לצלם מסמך שהוא בא ואומר שכל האנשים שגרים ברחוב
השושנים והסחלב צריכים להגיע למורדות כרמל לבצע את ההסדר של

החריגות בנייה שיש שמה תוך 30 יום. רגע אחד, אנחנו ידענו, אנחנו ידענו שיש בעיה של תב"ע שמה במקום. התב"ע המקומית לא הייתה נכונה ומה שקרה, מה שקרה הרוב האנשים שמה נמצא בחריגות בנייה. ואז נאמר לו אדוני, תעצור, אתה לא יכול להסתובב בעיר שלנו ולעשות מה שאתה רוצה. הייתה פגישה עם,

מר רועי לוי: מה זאת אומרת? מה אמרת לו?

מר יחיאל אדרי: לא אמרתי לו אתה,

מר אברהם בינמו: הוא מנסה להפיל אותך.

מר יחיאל אדרי: הוא לא יכול, באמת.

מר אברהם בינמו: .. מילים.

מר יחיאל אדרי: אמרתי לו,

מר אברהם בינמו: הוא מנסה להפיל אותך במילים.

מר יחיאל אדרי: אותי לא מפילים במילים.

מר אברהם בינמו: ברגע שהוא שואל אותך את השאלה הזאת,

מר יחיאל אדרי: אני יודע לענות.

מר אברהם בינמו: אתה לא יכול להורות למישהו,

מר יחיאל אדרי: אני יודע לענות.

מר דן תיכון: אתה צריך ...

מר יחיאל אדרי: תנו לי לדבר. אני ביקשתי ממנו כרגע לעצור. מחר בבוקר זמין את הממונה

על המחוז, נבדוק מה פשר העניין הזה ולאחר מכן נמשיך. למחרת הגיע

הממונה על המחוז ואמר אני הולך להגיש כתב אישום על כל הבתים האלה

וכל חריגות הבנייה.

מר זאב שפיגלר: אני תומך.

מר יחיאל אדרי: ואז,

מר זאב שפיגלר: .. כל התושבים, סליחה.

מר יחיאל אדרי: אני רוצה להגיד לך,

מר זאב שפיגלר: הגיע הזמן שמישהו יסדיר,

מר יחיאל אדרי : סליחה,
מר זאב שפיגלר : את כל הישוב.
מר יחיאל אדרי : גם אתה היית,
מר זאב שפיגלר : את כל הישוב.
מר יחיאל אדרי : אז גם אתה חרגת.
מר זאב שפיגלר : גם ב...
מר אברהם בינמו : שפיגלר,
מר יחיאל אדרי : אז גם אתה חרגת,
מר זאב שפיגלר : כן.
מר יחיאל אדרי : לא אתה, סליחה, הבית של ההורים שלך, גם אתה חרגת. בוא, תעזוב
אותך. אל תהייה פילנתרופ. תן לי רגע,
מר זאב שפיגלר : לא, לא,
מר יחיאל אדרי : אל תפריע לי.
מר זאב שפיגלר : שאני אדייק מה קרה?
מר יחיאל אדרי : אל תפריע לי.
מר זאב שפיגלר : אתה לא?
מר יחיאל אדרי : . גם לגביי, אין לי בעיה, אין לי בעיה.
מר זאב שפיגלר : יש מישהו שלא חרג?
מר יחיאל אדרי : אני לא חרגתי.
מר זאב שפיגלר : אני לא חרגתי לידע כללי רק.
מר יחיאל אדרי : אתה לא כי זה לא בית על שמך.
מר זאב שפיגלר : ...
מר יחיאל אדרי : הבית הוא לא על שמך. אתה לא יכול לחרוג.
מר זאב שפיגלר : אז או קיי, אז אל תגיד שאני.
מר יחיאל אדרי : אמרתי ההורים שלך.
מר זאב שפיגלר : אתה עכשיו אמרת שזה אתה.
מר יחיאל אדרי : לא, לא, תשכח מזה. יחיאל לא חרג.

מר זאב שפיגלר : לא, חרגת גם אתה, שאני אביא לך גם בכמה חרגת?

מר יחיאל אדרי : כן.

מר זאב שפיגלר : באמת.

מר יחיאל אדרי : תביא לי.

מר זאב שפיגלר : שאני אמציא לך?

מר יחיאל אדרי : כן. תביא לי, מה אתה חושב, אתה חושב שאתה מדבר ככה ואני לא יודע

לענות?

מר זאב שפיגלר : סליחה,

מר יחיאל אדרי : תירגע,

מר זאב שפיגלר : מי שחרג,

מר יחיאל אדרי : שפיגלר,

מר זאב שפיגלר : ... את החריגה.

מר יחיאל אדרי : אז זה הטעות.

מר זאב שפיגלר : זה שאתם באתם, שיניתם את כל הארנונה,

מר יחיאל אדרי : סליחה, אתה מפריע לי.

מר זאב שפיגלר : .. מכל התושבים,

מר יחיאל אדרי : שפיגלר, אתה מפריע לי.

מר אברהם בינמו : זאב, זאב,

מר יחיאל אדרי : שפיגלר, אתה מפריע לי.

מר אברהם בינמו : זאב,

מר זאב שפיגלר : ...

מר אברהם בינמו : זאב אבל דיברת.

מר יחיאל אדרי : אתה מפריע לי.

מר אברהם בינמו : תן לו לדבר.

מר זאב שפיגלר : הוא הפריע לי,

מר יחיאל אדרי : אני לא הפרעתי לך אף פעם.

מר זאב שפיגלר : סליחה, הפרעת לי שלוש פעמים.

מר יחיאל אדרי : אני אפריע,

מר זאב שפיגלר : קראתי אותך לסדר שתפסיק להפריע לי.

מר יחיאל אדרי : שפיגלר, שפיגלר, אתה מפריע לי.

מר אברהם בינמו : זאב,

מר יחיאל אדרי : אתה מפריע לי.

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : יכול להיות בדיעבד, אני אומר, יכול להיות בדיעבד שאני חושב שהיה צריך אולי היום, אחרי שאני רואה מה קורה, היינו צריכים לדעת להגיד רבותיי, זה מורדות כרמל, מה אנחנו צריכים להיכנס לזה, שבו אחורה, מורדות כרמל היה עושה את המדידות, היה מוציא את הצווים, היה מחייב את התושבים, היה קונס אותם, היה מחייב אותם. אנחנו עצרנו תהליך ואתה יודע מה, אני חושב שעשינו טוב להרבה אנשים שעצרנו את התהליך הזה, עד היום אגב, עד הרגע שאני מדבר איתך. ולכן אני בא ואני אומר, לגבי העניין של מדידות,

מר זאב שפיגלר : התושבים רוצים לעשות ...

מר יחיאל אדרי : שפיגלר, שפיגלר, אתה מפריע לי. אף אחד מאיתנו לא היה.

מר זאב שפיגלר : טוב.

מר יחיאל אדרי : אף אחד מאיתנו לא היה שותף, לא אתה שהיית חבר, כשאתה לא היית חבר, ואנחנו חברי מועצה, לא היה שותף לעניין של אישור התביעה הזאת. לא היינו שותף.

מר זאב שפיגלר : ...

מר יחיאל אדרי : לא היינו שותפים לדברים האלה ואתה יודע יפה מאוד מי עשה את זה. ולכן אני בא ואני אומר יכול להיות שעשינו טעות.

מר דן תיכון : אני לא מבין מה,

מר יחיאל אדרי : תן לי רגע לסיים. אני אגיד לך.

מר דן תיכון : אני לא מבין.

מר יחיאל אדרי : אני זורק כמו שאתה עובר מקצה לקצה, זורק את מה שאני רואה.

מר דן תיכון : לא,

מר יחיאל אדרי : תן לי,

מר דן תיכון : תגיד לי מה,

מר יחיאל אדרי : דן, דן,

מר דן תיכון : ואני לא מבין מה,

מר יחיאל אדרי : דן,

מר דן תיכון : אתה אומר שהיו חריגות ואתה כיבית עליהם?

מר יחיאל אדרי : ממש לא. ממש לא. אז אתה רואה, אתה רוצה להבין מה שאתה רוצה.

מר דן תיכון : אז תסביר.

מר יחיאל אדרי : אני, כשראינו שהם באים לשמה ומוציאים ניסיון לכתב אישום לתושבים,

ביקשנו לשבת עם הממונה על המחוז, למחרת הגיע הממונה על המחוז,

הבהרנו לו חד משמעית אדוני, תעשו שינוי תביעה, תעשו הסדרה לדברים

האלה. תעשו הסדרה ולא חוכמה לצאת בכתב אישום נגד תושבים על העניין

הזה של חריגות בנייה שקיימות 20 שנה, ולכן אני מבקש לא להוביל אותי

לדברים שאתם רוצים לשמוע כי זה לא נכון. לגבי העניין של צו הארנונה,

אני לא, אני כל כך הרבה שנים בעירייה. צו הארנונה הזה אני מכיר אותו

הרבה שנים. פעם היינו צריכים להתנגד או לא מתנגדים, היו באים לדוד

עמר, הוא היה אומר תתנגדו, תעשו מה שאתם רוצים, הצו הזה זה מה

שיהיה בסופו של עניין. גם אם יהיה 1 נגד 15. פעם היה 14. גם אם יהיה 1

נגד. אין בעיה. זה חוק. אנחנו לא יכולים לגעת. זה שאנחנו מאשרים את צו

הארנונה או לא מאשרים אותו, לראיה לפני שנה, לפני שנה לא אושר צו

הארנונה והראיה שהצו הזה פועל מכוח החוק.

מר רועי לוי : רק התעריפים.

מר יחיאל אדרי : רק מכוח החוק.

מר רועי לוי : רק התעריפים.

מר יחיאל אדרי : הכול מכוח החוק.

מר רועי לוי : רק התעריפים.

מר יחיאל אדרי : מכוח החוק. אל תפריע לי. עובד מכוח החוק. אדוני גובר העיר מחייב

את הארנונה על פי צו הארנונה שלא אושר ב-2016. בסדר? תשאל אותו, הוא

פה.

מר רועי לוי: תשאל אותו.

מר יחיאל אדרי: הוא שומע.

מר רועי לוי: אם אנחנו לא מאשרים, מותר לך להעלות 2.18?

מר זאב שפיגלר: ממש לא.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: רגע, שנייה, שאלה, ...

מר יחיאל אדרי: לא בהגדרות, הצו. אבל הצו, אבל הצו ...

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי: לא, לא, לא, אתה לא צודק. אתה לא צודק. סליחה. הארנונה בשנה

שעברה, כמה עלתה?

רו"ח מיכה זנו: אחוז נקודה,

מר יחיאל אדרי: סליחה, אנחנו אישרנו במליאה את העלייה של האחוז הזה?

מר רועי לוי: את התעריפים.

מר יחיאל אדרי: לא.

מר רועי לוי: אתה לא מכיר את המילה תעריפים?

מר יחיאל אדרי: לא, אני לא יודע.

מר רועי לוי: בהגדרות שהוא ניסה לשנות, עובדה שזה לא השתנה.

מר יחיאל אדרי: הגדרות לא השתנו אבל התעריף השתנה.

מר רועי לוי: מה אמרתי?

מר יחיאל אדרי: מה אמרת?

מר רועי לוי: אמרתי,

מר יחיאל אדרי: אז לכן אני אומר גם אם לא נאשר, גם אם לא נאשר,

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי: את המחיר, את העלות, אז אני אגיד לכם, בגלל שאתה אדון דן

תיכון מייסד, ואמרת את זה בכל פעם, בוועדת הכספים אתה מייסד את חוק

ההסדרים, אתה כל הזמן אומר את זה, מאז אנחנו בובות. מרימים ומורידים ידיים כמו בובות. כי אתה בזמנו, ואני לא מאשים אותך, סליחה, ואני לא מאשים אותך, אנחנו לא יכולים לשנות שום דבר, אנחנו, אנחנו יכולים רק,

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי: סליחה, אנחנו יכולים אך ורק לדבר עד מחר,

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי: רבותיי, אנחנו יכולים לדבר עד מחר, אנחנו לא יכולים לעשות שום דבר. בא משרד הפנים ואומר לך,

מר דן תיכון: אתה יכול להחליט על עלייה אפס, שיעור עלייה אפס.

מר יחיאל אדרי: תן לי, גם לזה אני אגיע. אתה יכול להחליט מה שאתה רוצה, שורה תחתונה בא משרד הפנים ואומר לך חד משמעית, אתה לא יכול להחליט פחות מהמינימום שקיים במדינת ישראל. נקודה. זה פעם אחת. הפעם השנייה בא חוק הארנונה ואומר לך, הנה יאשר הגזבר, מר דן תיכון: .. אתה לא יכול לגעת.

מר יחיאל אדרי: תן לי, אני לא נוגע בהגדרה. אני מדבר איתך על כסף. הוא בא ואומר לך, גם הגזבר, אתה לא יכול להחליט, אפילו אם אתה עיר איתנה, אתה לא יכול לבוא ולהחליט שאני לא מעלה את הארנונה,

מר דן תיכון: אתה יכול.

מר יחיאל אדרי: תן לי, תן לי לסיים. אתה לא יכול להעלות את הארנונה, אתה לא יכול להעלות את הארנונה, זאת אומרת להפחית את הדבר הזה ולא להעלות באחוזים האלה שנדרשת, אז אתה לא יכול לעשות את זה אם יושבים מסביבך,

מר דן תיכון: מה פתאום.

מר יחיאל אדרי: תקרא את זה, אני אראה לך את זה.

מר דן תיכון: מאיפה לקחת את השטויות האלה?

מר יחיאל אדרי: מבנק "דקסיה".

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי: אני לא, סליחה, אני בא ואומר לך משרד הפנים ונותן לך הנחיות חד משמעיות. אתה יכול לתת לי את זה בבקשה, שאומר לך חד משמעית אתה

לא יכול,

מר דן תיכון: עד, עד,

מר יחיאל אדרי: עזוב את העד כרגע. אני אומר לך אתה לא יכול,

מר דן תיכון: עד,

מר יחיאל אדרי: תן לי לסיים, בבקשה. אתה לא יכול להעלות,

מר דן תיכון: אתה אומר דבר לא נכון.

מר יחיאל אדרי: אתה לא יכול להפחית, אתה לא יכול להפחית, אתה לא יכול לא לעשות את זה אם הרשויות הסמוכות אליך הם יותר זולות, יקרות ממך. אם היה

לנו,

מר דן תיכון: מאיפה לקחת את השטויות האלה?

מר יחיאל אדרי: מבירה נשר. מבירה נשר.

רו"ח מיכה זנו: זה בקריטריונים.

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי: סליחה, אני אוהב לעבוד עם ניירות.

מר רועי לוי: אם הרשויות ליד מה?

מר יחיאל אדרי: סמכות אליך.

מר אברהם בינמו: הסמוכות.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: מה הם עשו הרשויות הסמוכות האלה?

מר אברהם בינמו: יחיאל, לא שומעים אותך אם אתה עומד שם. תבוא לכאן.

מר רועי לוי: תקריא.

מר יחיאל אדרי: לא, שיראה את זה. שלא יגיד שאני מדבר שטויות.

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי: התעריף הקיים הנמוך בהשוואה, זה אומר לך ככה, חריגת התייעלות בכל

סוגי הנכסים. התעריף, אומר לך התעריף הקיים הנמוך בהשוואה לתעריפים
הנהוגות ברשויות סמוכות ו/או דומות.

מר זאב שפיגלר : מה זה אומר אבל?

מר רועי לוי : מה זה אומר?

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר : את מה את זה?

מר יחיאל אדרי : תקרא.

מר זאב שפיגלר : מה זה את זה?

מר רועי לוי : תסביר לי, שב תסביר לי.

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : אלא אם התקיימו אחד מההליכים הבאים.

(מדברים יחד)

רו"ח מיכה זנו : אם מתקיים אז לא תהייה. אם מתקיים לא תהייה.

(מדברים יחד)

מר דן תיכון : רגע, אני אסביר לך, אני אסביר לך. אתה בלאו הכי,

מר רועי לוי : תמשיך, תמשיך יחיאל. נכנסת לפינה לא טובה.

מר יחיאל אדרי : סליחה,

מר זאב שפיגלר : הפחתה חריגה ניתנת אם מתקיים אחד מהסעיפים.

רו"ח מיכה זנו : לא, לא.

מר זאב שפיגלר : ככה כתוב.

רו"ח מיכה זנו : תקרא,

(מדברים יחד)

מר דן תיכון : אתה יכול להעלות עד 2.18.

מר יחיאל אדרי : מה הקשר?

מר דן תיכון : זה תפקידה של המועצה.

מר אברהם בינמו : טוב, רועי,

מר רועי לוי : אתה תקרא, הולכת הלאה, פחותה, יכולה להעלות בפחות מ-2.18.

רו"ח מיכה זנו : אבל במקרים שזה תעריך פחות מתעריך המינימום, אתה לא יכול לעשות את זה ויש פה תעריפים של מינימום.

מר אברהם בינמו : כן. מי רוצה להתייחס?

מר דן תיכון : אני אומר לך שמי שקבע את הכללים האלה, אתה יכול להעלות עד 2.18, עד,

מר אברהם בינמו : בסדר.

רו"ח מיכה זנו : אם אתה מעלה בפחות ואתה פחות מתעריך המינימום, אתה לא יכול.

מר זאב שפיגלר : מיכה, בעיריית חיפה, לידע כללי, מעלים, אני לא יודע העלו את זה השבוע או יעלו השבוע הקרוב,

דובר : עלה.

מר זאב שפיגלר : עלה, בבקשה,

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : אני יכול בבקשה לסיים?

רו"ח מיכה זנו : אבל אתה לא עומד בקריטריונים.

מר יחיאל אדרי : תודה רבה. אני קורא את העניין של הפחתה חריגה. אם אנחנו מחליטים על הפחתה חריגה, אנחנו צריכים שאחד מהסעיפים האלה שקיימים יתקיים.

עכשיו, לנו אין, לנו אין חריגה בתקציב,

מר דן תיכון : למה? יש לך עודף,

מר יחיאל אדרי : אז אין לנו, אין לנו.

מר דן תיכון : אז אל תעלה.

מר יחיאל אדרי : דן, הפחתה, אם אני לא רוצה להעלות,

מר דן תיכון : אתה לא מפחית. אתה מעלה.

מר יחיאל אדרי : ברגע שאני לא מכניס את ה-2.7 אני מתחת למינימום.

רו"ח מיכה זנו : כן.

מר דן תיכון : לא.

מר יחיאל אדרי : כן. מיכה, מיכה אני מתחת למינימום?

רו"ח מיכה זנו : כן.

מר יחיאל אדרי : אני מבקש שתגיד את זה אתה.

רו"ח מיכה זנו : אני אגיד.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי : אני אגיד לך למה. המינימום הוא 34.7 ואתה עומד על .. המינימום.

מר יחיאל אדרי : אם אתה לא לוקח את ה, אם אתה לוקח את ה-2.18 שהוא עולה בכל המקומות,

רו"ח מיכה זנו : אתה מגיע ל-3.47.

מר יחיאל אדרי : אתה מתחת.

מר דן תיכון : עד,

רו"ח מיכה זנו : אם תוריד את ה-2.18 אתה פחות מהמינימום אבל עוד דבר אחד חשוב,

מר רועי לוי : כן, אבל אם,

רו"ח מיכה זנו : רגע, רגע, רגע, אבל בהפחתה חריגה,

מר דן תיכון : .. מתחת למינימום?

רו"ח מיכה זנו : רגע, תן לי לדבר. בהפחתה חריגה התנאי אומר שמה שמחליטים חל על כלל

נכסי הרשות ובתעריף של סיווג ראשי מרכזי ספורט אנחנו במינימום. אם

אנחנו נעלה בחצי אחוז, ב-0.6, ייצא מצב שהתעריפים האלה יהיו פחות

מהמינימום. זה עובדה.

(מדברים יחד)

מר דן תיכון : יש הבדל גדול, יש מרחב גדול. ואתה לא תהייה מתחת למינימום אם תעלה

ב-1.5.

רו"ח מיכה זנו : אני אהיה, אבל זה צריך לחול על כל נכסי הרשות.

מר אברהם בינמו : טוב, בוא ניתן לרועי. רועי בבקשה. סליחה, מסעוד ביקש לדבר. סליחה.

מסעוד בבקשה.

מר מסעוד אלימלך : אני רציתי לספר לכם משהו, קוריוז שקרה במועצה. אבא של דוד

זיכרונו לברכה נתקל בבעיה. הוא משלם 50 מטר על החנות. אמרתי לו למה

אתה משלם 50, כולם משלמים על 30 מטר. כל החנויות אותו דבר. אתה

משלם 50, הוא אומר לי אין מי שידאג לי. הבנים שלי כולם גדולים, אף אחד

לא חושב עלי. אני לא יכול לדבר איתם, אני לא יכול להגיד להם שום דבר. אני אמרתי לו רגע, אני אקח את זה על אחריותי. לקחתי את זה, לקחתי את הבן אדם לארנונה והוא אמר אני אלך איתך עם מטר ונבדוק את ה, אמרתי לו בוא, תבדוק את כל הפינות, בדק את כל הפינות, 30 מטר. אז אמרתי לו אז מה קרה, זה כבר 10 שנים הוא משלם על 50. בגלל זה יש לו חוב והוא לא יכול. אז הוא עשה לו, אמרתי לו טוב, תעשה לו חשבון עכשיו לפי 30 מטר. 10 שנים אחורה צריך להחזיר לו הרבה כסף. הוא שילם בכל זאת. שילם את הכסף 100 לירות כנראה, 100 שקל כל חודש בשביל לפרוע את כל ה, לפרוע את החוב. אז אמא שלו זיכרונה לברכה אמרה לי איפה אתה היית כל הזמן, למה אתה לא בא. אמרתי זה הבעיה של כולם. שאל אותי כמה מטר יש לך, 50. אמר 50. לא הורידו. 10 שנים ככה.

מר אברהם בינמו : תודה רבה מסעוד.

מר זאב שפיגלר : מסעוד, דברי חוכמה אבל בגלל זה אתה כאן, לדאוג שלא נעלה ב-2.18 אחוז גם לשאר התושבים. כמו שהגנת אז על התושב, תגן עכשיו על התושבים.

מר אברהם בינמו : תודה רבה.

מר זאב שפיגלר : כל הכבוד.

מר אברהם בינמו : תודה רבה.

מר זאב שפיגלר : אני באמת מצפה ממך שתמשיך בדרך הזאת.

מר אברהם בינמו : תודה רבה. רועי לוי בבקשה.

מר רועי לוי : טוב, אדוני ראש העיר, לצערי הישיבה הקודמת הופסקה על אף שאני חושב שזה לא היה נכון מאחר ועל סדר היום היו דברים מאוד חשובים. אנחנו מדברים על ישיבה 850. היה שם נושא של תב"רים של חינוך ותב"רים של בטיחות ודברים שצריכים לעשות אותם וזה לא קשור, עוד הפעם, אני גם אמרתי את זה ואני אומר את זה כל הזמן. זה לא קשור בעניין של קואליציה או אופוזיציה, יש דברים בעיר שכולנו צריכים לדאוג להם, בטח אם זה חינוך ובטח אם זה בטיחות, זה מראש סדר העדיפויות, לכן צר לי ראש העיר

שבחרת לסגור את הישיבה, כנראה בגלל נושאים אחרים שהיו אבל סיבותיך עמד. אני חושב שלא ראוי ולא נכון לעשות את זה. אני מבקש לדבר, בעצם בישיבה הזאת הבאת לנו את נושא הארנונה ואם כבר התחלנו לדבר, על אף שלדעתי הישיבה היא לא חוקית, הייתי מבקש להעלות מספר סוגיות בנושא של הארנונה. לפני שאני אגע בהכול, אני רוצה להדגיש בפניך שהנושא של ארנונה וההתמרמרות של התושבים ואני חושב שגם חברי המועצה ואני רואה גם חברי מועצה מהקואליציה שמתמרמרים ומחפשים את התירושים ומחפשים את הסעיפים, מתחת לסעיפים למה כן להעלות ולמה לא להעלות וזה לא בגלל ה-2.18 אחוז, על אף שאני לא מזלזל.

מר אברהם בינמו: סליחה, אתם מפריעים לו.

מר רועי לוי: על אף ש, אל אף שאני לא מזלזל באף שקל שעולה, גם לי זה קשה. אני חושב שגם החברים של בקואליציה וגם אנחנו וגם תושבי העיר, השאלה המרכזית שלהם מה אנחנו מקבלים, מה התמורה שלנו עבור הארנונה הזאת. אז זה נכון שיש דברים שבהם אנחנו מקבלים תמורה ואני דווקא לא חושב שהכול שחור, אבל הדברים שאנחנו מקבלים בעבורם תמורה, זה הדברים השוטפים. זה החשמל ברחובות, זה המים בברז, זה הביוב שכן מתנקז ומתקנים אותו. יש דברים שקורים. אבל לא קורה שום דבר מעבר לזה. לא קורה כלום. אני לפעמים מחפש את האקסטרה ואני לא רואה. אז אכן בתחילת הקדנציה אמרת צהרונים ב-200 שקלים, ומייד אחרי שנה התחלת להעלות אותם וזה היה איזשהו אקסטרה ועכשיו באה הממשלה והשוותה את זה וזה בסדר גמור והלוואי וכולם ייהנו. נכון, אתה יכול להתהדר בחוג שח-מט מדי פעם בגני ילדים, או בעוד תוספת של 500 שקלים למלגה לסטודנטים אבל אלה דברים בשוליים שאני חושב שכראש עיר אתה לא צריך להתהדר בהם אלא שהם יהיו חלק ממך. הדבר המרכזי שחסר זה החזון ולאן העיר הולכת, כי אם האנשים היו יודעים ואני בטוח בזה, שהעיר הולכת למקומות טובים יותר, אני בטוח שאם אנשים היו רואים פרויקטים שהולכים להיבנות, שמתוכננים, שייתנו להם יותר ברווחה, שייתנו להם יותר בחינוך, שייתנו

לקשישים יותר, שייתנו בכל מקום יותר, ה-2.18 אחוז האלה של העליית תעריף בארנונה לא היו כל כך מזיזים לאנשים ולא הייתה נוצרת כזו תרעומת בציבור. אבל כשאין את זה והכול בשליפות מהמותן ואם מישהו מעלה פוסט רק אז מנקים ואם מישהו מעלה פוסט אז רק אז מחליפים את העמוד ורק אם מישהו מעלה פוסט אז עושים .., אם רק אלה הדברים, אנשים מרגישים שרודפים אחריהם, שזה בסדר, אבל בשביל זה יש מוקד עירוני. בשביל זה יש מנכ"ל, בשביל זה יש מנהל מחלקת תחזוקה, מנהל מחלקת גינון. ואני חושב שאנשים, עוד הפעם אני אומר, מחפשים כאן משהו שלצערי הרב ב-4 השנים האחרונות הוא לא קיים. והארנונה אדוני ראש העיר, הארנונה זה לא רק תעריף. נכון שזה הכי סקסי לדבר על תעריפים וזה נחמד לדבר על תעריפים, כי מה לעשות, אף אחד לא נכנס לתוך סיווגים כי זה קצת יותר מורכב, אבל אנחנו מדברים על תעריפים אז זה נוח, אבל אני דווקא רוצה לדבר על הסיווגים. הרי הלכו תושבי רחוב הדוכיפת לבית המשפט נגד העירייה בנושא הארנונה, בית משפט מחוזי, ובית המשפט לא קיבל את העתירה שלהם, אכן הם עתרו לעליון ובוא נראה מה יהיה, אבל מה אומר שם השופט בעתירה שלהם, הוא אומר לנו, הוא רומז לנו, לנבחרי הציבור, מי שקרא את העתירה הזו, הוא אומר לנו בכוחם של חברי מועצת העיר, לשנות את הארנונה. הוא אומר שיש בעיה עם התעריפים. אבל בכוחם של חברי מועצת העיר לשנות את הארנונה ואז וכשהוא הוא אומר את זה חובה עלינו כחברי מועצה, כנבחרי ציבור לשאול מה הוא אומר. הרי איך זה יכול להיות שמצד אחד השופט דוחה את העתירה ומצד שני הוא אומר כזו אמירה? כי בכוחנו כחברי מועצת עיר לשנות את סיווגי הארנונה. ואנחנו יכולים להחליט שמחסן, אנחנו יכולים להחליט שמחסן יש לו תעריף אחד ואנחנו יכולים להחליט שחנייה יש לה תעריף אחר ואנחנו יכולים להחליט שחדר מנועים יש לו תעריף אחר. זה בכוחנו לעשות, ועל ידי זה להביא לשינוי בארנונה הלכה למעשה.

מר ישי איבגי: לשוויון.

מר רועי לוי: כי לא ייתכן ואני אומר את זה כבר 4 שנים או יותר, יותר האמת, שישלמו על

כביש גישה לחנייה כמו שמשלמים על חדר שינה. לא ייתכן כזה דבר. זה חוסר צדק משווע. אז אומר השופט, אגב, בעתירה שלו הוא אומר גם יעשו שיקול חברי מועצת העיר האם בן אדם שיש לו שטח משותף, צריך ליהנות יותר מאשר בן אדם שאין לו שטח משותף. כנראה, אני מנסה לפרש, זה לא מה שכתוב אבל אני מפרש, אני אומר בטח הוא אומר יש איזה בית של עמידר שאין בו חצר או איזה בית קטן שאין בו מעלית ויכול להיות שאלה עם מעלית צריכים לשלם יותר כי אולי יש להם יותר, אני לא פוסל את האמירה הזאת אבל אני אומר כמה יותר. לא יכול להיות שבן אדם ישלם 37.32 אגורות למטר עבור חנייה, עבור חדר מנועים, עבור מסתור כביסה. וכשבא ראש העיר וסגנו וממלא מקומו, סליחה, יחיאל ואומרים אי אפשר לשנות, אמרתי לך יחיאל, אולי בתעריפים קשה לגעת, גם את זה עוד מעט אני אגע בזה ואתה תראה שאפשר לגעת גם בתעריפים, אבל בסיווגים, אבל בסיווגים,

מר דן תיכון: לא יכולים להעביר מאזור לאזור, זו המגבלה היחידה.

מר רועי לוי: אבל בסיווגים בטח ובטח שאנחנו יכולים לשנות את סיווגי הארנונה בנשר. אנחנו יכולים למשל אדוני ראש העיר, להחליט שמפעל של היי טק ישלם איזשהו תעריף מינימלי, אולי מופחת, כדי למשוך אותו לפה ומפעל מזהם ישלם הרבה יותר, למה? כי זה חזון, כי בתוך, גם בתוך צו מיסים אפשר להגשים חזון של עיר.

מר אברהם בינמו: אבל בנשר אין מפעל מזהם.

מר רועי לוי: אנחנו יכולים, אתה אומר.

מר אברהם בינמו: בנשר אין.

מר ישי איבגי: נשר בכלל לא מזהמת.

מר רועי לוי: אני,

מר אברהם בינמו: לא, בנשר אין מפעל מזהם.

מר רועי לוי: אני אגיד לך מה. בנושא, אני אומר לך משהו, בנושא זיהום ממפעלים בנשר, בנושא זיהום במפעלים בנשר אני אתייחס.

מר אברהם בינמו: איזה מפעלים יש לך בנשר?

מר רועי לוי: אני אתייחס, אדוני ראש העיר תן לי בבקשה,

מר אברהם בינמו: אבל איזה מפעלים?

מר רועי לוי: אדוני ראש העיר, אני אתייחס בישיבה הבאה. למה? כי אני גם כן כמו חבריי קראתי את פרוטוקול של ועדה מחוזית לתכנון ובנייה, קראתי אותו בעיון רב ולמדתי משם דברים שגם אני לא ידעתי. 180 עמודים קראתי בשישי שבת, נהניתי, במקום עיתון ולמדתי משם דברים וכן, יש מפעלים מזהמים גם בנשר ואדוני ראש העיר, גם בנשר יש זיהום אוויר על אף הפייק ניוז, אתה מנסה להפיץ שבנשר אין זיהום אוויר.

מר אברהם בינמו: לא, אבל איזה מפעלים יש בנשר?

מר רועי לוי: אז ברשותך,

מר אברהם בינמו: איזה מפעלים יש בנשר?

מר רועי לוי: ברשותך, אני אמשיך.

מר זאב שפיגלר: בז"ן,

מר אברהם בינמו: אבל היא לא בנשר.

מר זאב שפיגלר: סליחה, נשר נהנה מתמלוגים בנושא של הארנונה מבז"ן ומשתף פעולה להגדלת כל השטח, להמשך הזיהום, עצם העובדה שאתה מקבל תמלוגים של ארנונה, ואתה שותף לזה, זה כאילו היא נמצאת בנשר. אל תסכים לזה. תגיד למפעל של בז"ן, קחו את הארנונה שלכם, לא רוצים, גם לא תעשו זיהום כאן. לא תעשו תוספת שטחים,

מר אברהם בינמו: שפיגלר, שפיגלר,

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו: תן לרועי להמשיך.

מר רועי לוי: אני לא פוסל את מה שאתה אומר. אני אומר שגם בנשר, שגם בנשר יש, שגם בנשר יש מפעלים מזהמים. ובתוך ה, ובתוך צו המיסים ניתן לשים גם לעניין הזה חזון ודרך כדי להפחית דרך תשלומים של ארנונה, תעשייה מסוימת ולהגביר מסחר אחר. זה הכול נתון. רק לצערי הרב אני לא רואה את זה כאן וכמו כל דבר, גם בצו הארנונה הזה אין חזון. עכשיו אדוני ראש העיר, אני

אתן עוד דוגמה. "ספייס" בנשר, זה ככה נהייה בשבועיים האחרונים, העלינו גם אנחנו את הנושא הזה, ראינו את הפרוטוקול שלדעתי ואתה הסכמ הבלתי חוקי, לדעתי, שוב, שנחתם בניגוד ל, בניגוד למה שקורה, סליחה, בניגוד להחלטה דירקטוריון החברה הכלכלית אבל אני יכול להגיד לך משהו. אמר לי מי שאמר לי כאן מהעירייה אנחנו לא יכולים לממן את הסבסוד של ה"ספייס" והם גבוליים איתנו והם לא רוצים לתת. אז אדוני ראש העיר, אומר קודם גזבר העירייה שה"ספייס" בנשר משלם את תעריף המינימום של הארנונה. למה? אם הוא לא נותן לתושבי נשר שום דבר, למה הוא משלם תעריף מינימום? למה שהוא לא ישלם תעריפים יותר גבוהים כדי שאנחנו נסבסד את תושבי נשר? או שלהפך. שייתנו סבסוד לתושבי נשר, שיורידו את המחירים. גם קיבלו קנטרי של 80 מיליון שקל על חשבון כספי התושבים וגם המחירים לתושבי נשר הכי גבוהים. גם פה אדוני ראש העיר יכולת להציג חזון ושוב לצערי פספסת. גם בנושא התעריפים אמר הגזבר המינימום תעריף למגורים הוא בכלל 34.78, אנחנו היום עומדים על 37.32 מעל 80 מטר,

רו"ח מיכה זנו : 35.20.

מר רועי לוי : אתה אמרת לי 34.78.

רו"ח מיכה זנו : המינימום.

מר רועי לוי : אמרתי זה המינימום.

רו"ח מיכה זנו : המינימום.

מר רועי לוי : הוא אמר 34.78,

רו"ח מיכה זנו : המינימום.

מר רועי לוי : אני רשמתי לפניי. אנחנו יכולים 37.32. זה אומר הפחתה של 16.8 אחוז בארנונה היום מיידי שאנחנו יכולים לתת.

רו"ח מיכה זנו : רגע, רגע,

מר רועי לוי : עכשיו ראש העיר,

(מדברים יחד)

מר רועי לוי : תן לי, ברשותך.

מר דן תיכון : אתה עשית את ה,

מר אברהם בינמו : כן, רועי.

מר רועי לוי : יש את הנושא,

מר דן תיכון : אדוני הגזבר, מה עשית ...

מר אברהם בינמו : סליחה,

מר רועי לוי : יש את הנושא של המחצבה. יש אותו בשתי זרועות שיכולת לתקוף אותו דרך צו הארנונה ולצערי שום פספסת. הרי הלכה הוועדה המקומית ומסתבר שמתחת לאפך מפעל נשר כורה חרסית בתוך נשר בניגוד להיתרים שיש להם ובניגוד לחוק. יפה מאוד הלכו והוציאו להם צו,

מר דן תיכון : ...

מר רועי לוי : והוציאו להם צו, והוציאו להם צו מניעה. שאפו לוועדה. רק מה, שים לב איך אתה מפספס. כריתם, נתת להם אישור לכרות, תשלמו כסף של מחצבה. אדוני, תעריף של מחצבה בארנונה זה מאות אלפי שקלים לעיר לטובת התושבים. גם את זה העלמתם עין. אני הולך מסתובב ברחוב, מסתובב אצל חברים ברחוב הדוכיפת וברחוב נחשון, הפצע הזה של המחצבה, אומנם לא בתקופתך ולא בתקופת קודמתך ולא, זה בתקופת הבריטים, אבל הוא נראה רע.

דובר : בטח, צריך להוריד את זה.

מר רועי לוי : והמתקנים שמה עדיין נמצאים. אבל מה איכפת לאותו בעל שטח להשאיר את זה כך, את הצלקת המכוערת הזאת, את המתקנים החלודים המכוערים האלה שם, אם הוא משלם על זה 6 שקלים למטר. אדוני ראש העיר, שישלם על המתקנים האלה מחיר מלא או שיהרוס אותם ויפסיק להרוס לנו את הנוף.

מר דן תיכון : הוא חבר של ראש העיר.

מר רועי לוי : גם פה ניתן להציב חזון.

מר דן תיכון : .. בוועדה המחוזית.

מר רועי לוי: גם פה ניתן להציב חזון. גם פה ניתן להציב תוכנית עבודה, ואני מדבר רק על צו המיסים אדוני ראש העיר. אדוני ראש העיר, האישור הזה של צו הארנונה שאתה הבאת לנו אותו היום,

מר דן תיכון: צו המיסים.

מר רועי לוי: אני בטוח שהיית רוצה אולי להעלות קצת יותר, בגלל שאכן קיימת בעיה בתקציב של העירייה. אנחנו רואים את זה בירידה בשירותים בכל מקום, זה בסדר מה שאתה מפזר, זה בסדר מה שאתה אומר. התפקיד שלך הוא לספר, הוא לספר את הסיפורים האלה ואני מבין אותך. בשטח אנשים לא חשים ככה אדוני ראש העיר, לכן אולי היית רוצה אף יותר להוסיף, אבל יש כאן מאבק מתמשך של הציבור לא על הארנונה אלא לקבל שירותים שמגיעים להם ולא לבזבז את הכסף שלהם רק על משכורות של עובדים, שעליהם כבר כתב בדו"ח מבקר המדינה. הרי מה אומר לנו הגזבר? חלק מהארנונה מעלים אותה בגלל עלייה ביוקר המחירים וחלק מהארנונה מעלים אותה בגלל השכר. שים לב שכל העלייה שאתה מעלה כולה הולכת לשכר. זאת אומרת שאנחנו לא נהנים משירותים מוגברים, אלא אמורים להעביר את השירותים לשכר בלבד. זה הכול כתוצאה מסדרה ארוכה של מינויים פוליטיים שמכבידים, ואמרת לך את זה אני זוכר לפני 3 שנים, זה רק ימשיך ויכביד עליך יותר ויותר כי זה הוצאה קשיחה שעולה, השכר במגזר הציבורי עולה בקצב אדיר בשנים האחרונות לעומת זאת הארנונה וההכנסות הם לא בהתאם, מה עוד שאתה גם לא מצליח לייצר הכנסות בארנונה. אדוני, אני מייד אסיים, אני ברשותך עוד מספר מילים קטנות בנושא הארנונה שזה האמת הכי חורה לי. כי אני זוכר שבישיבת המועצה לאישור צו הארנונה לשנת 2014, אנחנו העלינו את הנושא הזה ואמרת אני אקח את זה לתשומת ליבי, את הנושא של היי טק ולמשוך היי טק עם ארנונה נמוכה. ואין את זה כאן,

מר אברהם בינמו: לא זכור לי.

מר רועי לוי: בסדר, אין את זה כאן וחבל לי.

מר אברהם בינמו : למרות שאתה מאוד מחמיא,

מר רועי לוי : וחבל לי שאתה לא יכול, אתה לא יודע. אחרי 4 שנים בתפקיד עוד מעט,
לקחת דבר פשוט,

מר אברהם בינמו : אני יודע בדיוק,

מר רועי לוי : כמו צו המיסים, כמו צו המיסים ולהפוך אותו לשני דברים. אי לתוכנית
עבודה, בי להיות צודק והוגן כלפי תושבים שצריכים לשלם עבור חדרי
מנועים ועבור מסתורי כביסה את אותם סכומים. חבל שזה לא קורה. אבל
מה לעשות, זה מה יש, עם זה נתקלנו. אנחנו היום באישור כזה יבוא
להצבעה, ננסה להשפיע על זה. אני מעריך שעם הרוב האוטומטי שיש לך
במועצה לא נצליח להשפיע על זה אבל לפחות את הדרך והיעדים והחזון
שאנחנו מציבים לעיר, אנחנו אמרנו אותם פה וזה גם חשוב לנו.

מר אברהם בינמו : תודה רבה.

מר רועי לוי : תודה אדוני ראש העיר.

מר אברהם בינמו : תודה רבה. 5 דקות הפסקה.

(הפסקה בהקלטה)

מר אברהם בינמו : לא, אבל רבותיי, אני מבקש להשיב על חלק מהדברים שנאמרו כאן.
קודם כל אני מבקש ממיכה, מיכה ביקש להעיר.

רו"ח מיכה זנו : אני רוצה לציין שהסתיימה הישיבה, דן תיכון פנה אלי ואמר שהוא יצליף בי
ואמירות כאלה לא מתקבלות. אני באמת מכבד אותו,

מר דן תיכון : ...

רו"ח מיכה זנו : רגע, תיתן לי לדבר, כשאתה תצליף בי. אני מבקש, אמירות כאלה לא
מתקבלות,

מר דן תיכון : מה אני אמרתי?

רו"ח מיכה זנו : אני רוצה לכבד אותו ושיפנה בכבוד ויקבל תשובה בכבוד. שאתה תצליף בי.

מר דן תיכון : אתה לא משיב,

רו"ח מיכה זנו : שאתה תצליף בי.

מר דן תיכון : אתה לא משיב.

- רו"ח מיכה זנו : אני אבקש שתכבד.
- מר דן תיכון : אתה עשית תנועה כזאת ותלמד לכבד אנשים.
- רו"ח מיכה זנו : אני מכבד אותך, זה לא היה במקום.
- מר דן תיכון : אתה לא מכבד. אתה מזלזל ולא משיב.
- רו"ח מיכה זנו : לא, לא, אתה לא,
- מר דן תיכון : שאלו אותך שאלה, היית צריך להשיב.
- רו"ח מיכה זנו : אתה לא נותן לענות.
- מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד,
- מר דן תיכון : שאלו אותך,
- רו"ח מיכה זנו : אתה גם לא מאפשר לענות.
- מר אברהם בינמו : אתה לא מאפשר לענות.
- רו"ח מיכה זנו : אתה שואל ולא נותן לענות.
- מר דן תיכון : אני חוזר אבל אני אומר לך תלמד להתייחס,
- רו"ח מיכה זנו : בסדר, אז אני אתייחס אבל רק תיתן לי גם לענות.
- מר דן תיכון : אבל תשיב לשאלות. אתה לא השבת לאף שאלה.
- רו"ח מיכה זנו : כשאתה תיתן לי,
- מר דן תיכון : אתה עשית ככה.
- רו"ח מיכה זנו : כשאתה תיתן לי לענות,
- מר דן תיכון : את התנועה המזרחית הזאת אני לא אוהב.
- מר יחיאל אדרי : לא מזרחית.
- (מדברים יחד)
- מר יחיאל אדרי : לא מכובד. זה בכיר בעיריית נשר.
- מר אברהם בינמו : יצא המרצע מן השק.
- רו"ח מיכה זנו : לא, בסדר, אני מכבד אותך.
- מר דן תיכון : אתה לא משיב ולא עונה.
- רו"ח מיכה זנו : אם תיתן להשיב, אני אענה.
- מר אברהם בינמו : סליחה, אני מבקש, אין צורך להתלונן. אני מצדיק את מה שאמר הגזבר.

התייחסות לבכיר בעירייה צריכה להיעשות בכבוד כמו לחבר מועצה, היא צריכה להיות בכבוד. אני חושב שלא אפשרת לו, לא אפשרת לו. אני ככה מבקש לציין כמה דברים. אחד, כשנכנסנו לתפקיד קיבלנו צו לביצוע מדידות שצריכות להיעשות כל 5 שנים. במשך שנים רבות לא נעשו מדידות בנשר ואני כידוע לך שומר חוק ומבצע מה שנדרש ממני.

(הנוכחים צוחקים)

מר אברהם בינמו: עיריית נשר מספקת סל שירותים רחב ביותר לתושב.

מר ישי איבגי: הוא עוד חוזר על זה.

מר אברהם בינמו: כזה שכמעט אין שני לו במדינה. בנשר אין היטל שמירה, אין תאגיד מים, אין תגיד מים ולמרות שהארנונה היא מהנמוכות בארץ, נמנעה העירייה מהעלאה חריגה מעבר לקבוע בחוק ההסדרים. אני רק אסבר את האוזן. במהלך 7 השנים האחרונות להערכתי בחיפה העלו מעבר לחוק ההסדרים בין 3 ל-4 אחוז כל שנה. אם תחבר 5 שנים תבין איזה תעריף גבוה. שנה שעברה, אם אני לא טועה, עיריית חיפה ביקשה להעלות העלאה חריגה של 6 אחוז אבל שנה שעברה משרד הפנים לדעתי לא אישר כמעט לאף רשות להעלות מעבר למדד או לחוק ההסדרים. הארנונה בנשר היא כל כך זולה שגם אם אנחנו רוצים להפחית אין לנו מאיפה להפחית. הרי מה מדובר, 35 אחוז ארנונה היא מגורים. היא מגורים... שמ-34 אנחנו מעלים ל-35. 65 אחוז זה מסחר. מה באים האנשים האלה ואומרים, אומרים לא, אדרבא, תהיו בגירעון.

מר ישי איבגי: איך?

מר אברהם בינמו: זה האמירה שלכם. תן לי בבקשה. עכשיו, מה מדהים בכל ה, מה מדהים בכל הסיפור? אתם לוקחים את הרבעון למשל של ינואר פברואר מרץ 2017, אתה בעודף של 3.9 מיליון ₪. עכשיו, מה שמדהים אותי כל הזמן באמירות שלכם, שרק בנשר משלמים מעט ומקבלים הרבה. עכשיו כשאני בא ואני אומר שבנק "דקסיה" בא וקבע שאנחנו במדד הערים הכי המנוהלות נכון, הכי מחושבות נכון,

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו: שנייה, שנייה, אל תגיד לי, אל תגיד לי את הדברים האלה והמבקר לא

אמר את הדברים האלה.

מר דן תיכון: אתה אמרת שם ב...

מר אברהם בינמו: סליחה, סליחה,

מר דן תיכון: אם הוא יבוא ל,

מר אברהם בינמו: אתה מנוהל,

מר ישי איבגי: ...

מר אברהם בינמו: אתה מנוהל, סליחה, אתה יכול לקרוא את הדו"ח של בנק "דקסיה"

ולהבין לבד את הנתונים.

מר דן תיכון: .. של "דקסיה".

מר אברהם בינמו: בסדר. עכשיו, ההצעות שלכם,

מר ישי איבגי: למה אתה פותח שם חשבון דווקא?

מר אברהם בינמו: ההצעות שלכם, כי א', תשמע ישי,

מר יחיאל אדרי: ישי, ישי,

מר אברהם בינמו: אם אתה רוצה באמת לקבל תשובות, אז אל תשאל בזלזול.

מר ישי איבגי: שאלתי את זה גם מקודם.

מר אברהם בינמו: אתה מחויב לפתוח חשבון בבנק "דקסיה" כי מפעל הפיס בא ואומר לך

אני רוצה להיות בטוח שהכסף שאתה מקבל מיועד נניח לחינוך, מיועד נניח

לשיפוץ מבנה, כי זה, כי זה, למפעל הפיס זה של השלטון המקומי, ואנחנו

בסך הכול חלק מהשלטון המקומי.

מר דן תיכון: ...

מר אברהם בינמו: בסדר, אז אתה יודע את התשובה, אתה מבין שזה נכון ואתה מבין שזה

כי נכון אבל בכל זאת אתה מרשה לעצמך.

מר דן תיכון: בנק "דקסיה" פחות טוב מבנק לאומי.

מר אברהם בינמו: כן.

מר דן תיכון: פחות טוב מבנק לאומי.

מר אברהם בינמו : כן.

מר דן תיכון : ... של "דקסיה" מוטלת בספק.

מר אברהם בינמו : עכשיו אני יכול ככה לסבר את אוזני החברים, התושבים, ובטח את אוזניך, כי אתה חבר בוועדת הנחות. אנחנו נותנים כמעט 11, 12 מיליון שקל הנחות בשנה.

מר רועי לוי : הכול על פי חוק.

מר אברהם בינמו : הכול על פי חוק, אבל אנחנו נותנים 12 מיליון שקל הנחות. כן, הכול על פי חוק, כי יש לנו גם יכולות לעשות את הדברים האלה.

מר דן תיכון : אתה חייב על פי חוק.

מר אברהם בינמו : כן, יש לנו יכולות.

מר דן תיכון : חייב על פי חוק.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : כן. מאז 1991, מאז 1991 עיריית נשר מחייבת ארנונה על פי שיטת ברוטו למטר מרובע.

מר דן תיכון : באיזה שיטה אמרת?

מר רועי לוי : ברוטו.

מר אברהם בינמו : ברוטו למטר מרובע. אני יכול להגיד לכם שבמהלך שנה קודמת, שבמהלך שנה קודמת התנהל דיון רציני בנושא של ארנונה בארץ, השוואת נתונים וכיוצא בזה. גם לפני שבוע התקיים דיון בנושא הזה בכנסת. כל עוד אנחנו יכולים להרשות לעצמנו להיות הכי זולים בישראל ולתת את השירות הכי טוב,

מר דן תיכון : כן.

מר אברהם בינמו : מה לנו כי נלין.

מר דן תיכון : אתה אוהב את עצמך אני רואה.

מר אברהם בינמו : עכשיו קצת, קצת לסבר את האוזן.

דובר : האוזן לא יכולה לשמוע.

מר אברהם בינמו : בנשר, בנשר עצמה אין מפעלים מזהמים למיטב ידיעתי, אבל יחד עם מה

שאני אומר, אני גם יכול להגיד לכם שאני מטיל את מלוא כובד המשקל וההצלה בנושא הזה לבוריס אייזנברג שהוא גם חבר בוועדה לאיכות הסביבה, באיגוד ערים לאיכות הסביבה וגם יושב ראש הוועדה.

מר דן תיכון : הוא לא חבר הוועדה. הוא עובד שם.

מר אברהם בינמו : באיגוד ערים לאיכות הסביבה.

מר יחיאל אדרי : הוא לא עובד שם.

מר אברהם בינמו : אני .. את כל ההשתתפות בדיונים.

מר יחיאל אדרי : הוא לא עובד שם.

מר אברהם בינמו : נשר, כפי שאתם יודעים, שואבת לתוכה,

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : שואבת לתוכה.

מר יחיאל אדרי : הוא לא שם. הוא לא עובד.

מר אברהם בינמו : הוא באיגוד ערים איכות סביבה.

מר דן תיכון : הוא עובד בתאגיד.

מר אברהם בינמו : בסדר.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : כן.

מר יחיאל אדרי : כבר שלוש וחצי שנים יש בעיה של ניגוד עניינים.

מר אברהם בינמו : מאחר, מאחר וקצת דיברתם על החזון, אני לא זוכר לפני 5, 6 שנים רועי

שאתה היית שותף להנהלה או לחברות בראשות דוד עמר, לא זכור לי

שאמרת איזה מילה שקשורה לחזון בנושא של הארנונה. לא זכור לי, לא זכור

לי כלל, לא זכור לי ככלל שאפילו נקטת עמדה בנושא הזה. יחד עם זאת, לנו

יש חזון,

מר רועי לוי : .. הגעת לשיבת המועצה אז בטח לא שמעת.

מר אברהם בינמו : לנו יש חזון גדול מאוד ממנו הייתם שותפים לו, לחלק אתם לא רוצים

אפילו לשמוע אותו. הרי אנחנו יצאנו לתוכנית מתאר, יצאנו לתוכנית מתאר,

מר דן תיכון : מה ההערות האלה?

מר אברהם בינמו : יצאנו לתוכנית מתאר,

מר יחיאל אדרי : תנו לו לסיים. גם אתם דיברתם. בוא נגמור ונלך הביתה.

מר אברהם בינמו : יצאנו לתוכנית מתאר שאני מקווה שהיא תסתיים באמת מעבר לזמן

הסביר, היא כבר שנתיים וחצי אבל בתוכנית המתאר יש שם את כל החזון

כמעט של העיר נשר. יחד עם זאת אני רוצה להגיד לך שאני בהחלט בעד מפעל

המלט נשר וצר לי שהוא ייאלץ לעזוב את המקום הזה. צר לי מאוד כי המפעל

הזה מ-1924 הוא הקים את העיר הזו, הוא בנה אותה,

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : תן לי לסיים, הוא בנה אותה והיום מפעלים יודעים להתקיים ליד

מגורים. יחד עם זאת,

מר דן תיכון : מאיפה לקחת,

מר אברהם בינמו : יחד עם זאת, יחד עם זאת, הרי מאחר ואתה,

מר בוריס אייזנברג : נמצא מכון טיהור שפכים בגן הכי יפה בווינה ובעוד הרבה מקומות

בעיר.

מר דן תיכון : גם אתה תומך בשטויות שלו?

מר בוריס אייזנברג : אני טוען שאפשר,

מר דן תיכון : אקולוגיה זה רק בסקר ולא בנשר?

מר בוריס אייזנברג : לא, אני אומר לך,

מר אברהם בינמו : סליחה דן, אתה, דן,

מר בוריס אייזנברג : תן לי להגיד, אני אענה לך.

מר דן תיכון : אני נותן לך.

מר בוריס אייזנברג : אתה לא נותן.

מר דן תיכון : לא מגיע,

מר בוריס אייזנברג : אני רק אומר שהכול חשוב, גם תעשייה, אבל תעשייה עכשיו הגיעה

למצב שהיא בכלל עם השקעה נורמלית יכולה לזהם את ה,

מר דן תיכון : ברמת יצחק צריך תעשייה?

מר בוריס אייזנברג : אני לא אמרתי.

מר אברהם בינמו : אף אחד לא אמר את זה.
מר דן תיכון : אתה אמרת.
מר אברהם בינמו : אף אחד לא אמר את זה.
מר דן תיכון : אתה רוצה שאני אקרא לך ציטוט?
מר אברהם בינמו : אף אחד לא אמר את זה. מאחר ואתה לא,
מר דן תיכון : תעשייה אפשר להקים ברמת יצחק. אתה אמרת.
מר אברהם בינמו : מאחר, מאחר ואתה אפילו לא מבין,
מר דן תיכון : אני לא מבין.
מר אברהם בינמו : את התב"ע של העיר הזו, לא, אתה לא יודע מה התב"ע של העיר הזאת,
מר דן תיכון : כן, כן,
מר אברהם בינמו : אתה לא יודע, אתה כל פעם אולי,
מר דן תיכון : ...
מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד,
מר דן תיכון : את השטויות שלך.
מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד, צר לי שבאמת קראת יום אחד,
מר דן תיכון : אמרת תעשייה אפשר להקים ברמת יצחק.
מר אברהם בינמו : צר לי, סליחה, תן לי להמשיך. צר לי שבאמת פתחת יום אחד את העיתון
וראית שהולכות לקום כאן 5 אלפים יחידות דיור, אבל מה לעשות פתאום
אתה לא, אתה אפילו לא שותף לדיון הזה. אתה מבין? אתה אפילו לא
במשחק הזה. אתה אפילו לא יודע מה מתרחש, אבל אתה קורא בכלכליסט
או בממון, אתה פתאום קורא כזו ידיעה פנטסטית,
מר דן תיכון : ...
מר אברהם בינמו : פנטסטית,
מר דן תיכון : בנשר.
מר אברהם בינמו : למה לא, בוודאי. עם כל ההנהלות יש לי זה.
מר דן תיכון : אני לא רוצה לומר מה הם ...
מר אברהם בינמו : כן, כן, תמשיך, תמשיך, תמשיך להעליל עליות.

מר דן תיכון : כן.

מר אברהם בינמו : עכשיו,

מר דן תיכון : תפרסם את זה,

מר אברהם בינמו : אני אענה לך. אחד הדברים שמעכבים גם את תוכנית המתאר, שבמחצבי

אבן שהאזור שמה בתב"ע הוא תעשייה, בתב"ע. אנחנו לא הסכמנו להמשך

תעשייה שמה, לא הסכמנו,

מר רועי לוי : ...

מר אברהם בינמו : לא הסכמנו להמשך תעשייה שם.

מר רועי לוי : ... 25 שנה.

מר אברהם בינמו : לא המשכנו להסכם פעילות שם, למרות שבא אליה מפעל, ביקשו רק

להפעיל את ה,

מר יחיאל אדרי : הבטון,

מר אברהם בינמו : את הבטון, לא את החציבה. לא אפשרנו לו וידענו שזה עולה לו במחירים

יקרים. בנוסף לכך היה דיון בוועדה ארצית,

מר דן תיכון : ...

מר אברהם בינמו : בוועדה הארצית היה דיון, היה דיון שמבקש לעשות המשך כרייה תת

קרקעי,

מר דן תיכון : אתה לא ידעת על זה.

מר אברהם בינמו : אתה לא ידעת על זה. אתה לא ידעת על זה.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : אתה לא ידעת על זה. אתה לא ידעת את זה. אתה לא ידעת את זה.

(מדברים יחד)

מר דן תיכון : תשאל את מנכ"לית העירייה דאז.

מר אברהם בינמו : כן, אני אשאל אותה. אני שלחתי אותה לירושלים.

מר דן תיכון : .. מה שאמרנו לך.

מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד, אנחנו לא אפשרנו בכתובים ולא נאפשר גם אם יהיה צורך

להוציא את התושבים, לא נאפשר שם חציבה ובעזרת השם אני מקווה שיהיה

שם או, יהיה שם,

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו: אני מקווה שיהיה שם מגורים או שיהיה שם משהו ששייך לאקדמיה.
אלה האפשרויות, אלה האפשרויות שאנחנו מציגים בפני האנשים. עכשיו,
יחד עם זאת, יחד עם זאת, אתם רואים לבד את ההתפתחות של שכונת
האגמים. אתם רואים במחצבה 4.5, במחצבה,

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו: אני מבקש לא להפריע.

גב' אניה: עוד פעם?

מר אברהם בינמו: אני מבקש ממך לא להפריע. סליחה.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו: כן. יש בנייה פנטסטית. אנחנו צריכים לראות את כל שכונת האלמוגים,
מה שאנשים,

מר דן תיכון: איפה יש, ב-4.5 יש בנייה פנטסטית?

מר אברהם בינמו: לא אמרתי ב-4.5.

מר דן תיכון: אמרת ב-4.5.

מר אברהם בינמו: לא אמרתי ב-4.5. יש בנייה פנטסטית בנשר, ברמות יצחק,

מר דן תיכון: לא, אתה אמרת,

מר אברהם בינמו: בעמק הכרמל,

מר דן תיכון: מזל שמקליטים כאן.

מר אברהם בינמו: כן. והראיה היא שברוך השם הרבה מאוד אנשים רכשו כאן דירות ואין
לך כמעט,

מר דן תיכון: אין כאן בנייה בכלל.

מר אברהם בינמו: אין כאן בנייה.

מר דן תיכון: העיר היחידה.. טירת הכרמל.

מר אברהם בינמו: עד שאתה תבין, אתה תראה איך הכול נבנה. אתה חושב שאפשר לעשות
את הדברים ביום אחד. א' אני,

מר דן תיכון : לא, בחצי יום.

מר אברהם בינמו : אני יכול להגיד לך במלוא ה, במלוא הרצינות שאני גאה לראות את מה שקורה בטירת כרמל, אחרי הרבה מאוד שנים, ברוך השם, יש שם התפתחות אדירה של בנייה למגורים. כן. אנחנו נקווה תמיד לשמור על תצהיר של 65/35 או 60/40, אם אנחנו נשמור על התמהיל הזה כל השנים אנחנו נהייה עיר חזקה, עיר איתנה שיכולה לאפשר גם שח-מט בכיתות גן וגם בכיתות א'.

(מדברים יחד)

מר דן תיכון : אתה לא מסייע לשח-מט. ל.. אתה נותן, לא לשח-מט.

מר אברהם בינמו : אני מבקש שתתנו לי לסיים.

מר דן תיכון : .. מספר להם סיפורים רבים.

מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד,

דוברת : אב למה לא הגעת לישיבה אם אפשר לשאול?

מר אברהם בינמו : נשר בעשרת הערים המובילות בהשקעה לתושב. אני אחזור על זה.

מר דן תיכון : מאיפה לקחת את השטויות?

מר אברהם בינמו : על פי מחקר של ג'ואנסקי בן שחר. היא מספר אחד בחינוך.

מר דן תיכון : זה סטטיסטיקה.

מר אברהם בינמו : אנחנו השקענו בצהרונים 20 מיליון ₪.

מר דן תיכון : 100 מיליון.

מר אברהם בינמו : 20 מיליון ₪.

דוברת : ומה יש להם?

מר דן תיכון : אתה נגד הצהרונים. נלחמת בהם מלחמת חורמה.

מר אברהם בינמו : התוצאה הישיבה של זה, הנתונה שלנו היא בדיוק לתושבים. אנחנו לא מחפשים מבנים.

מר דן תיכון : הסיסמאות שלו,

מר אברהם בינמו : אנחנו חסכנו משכנתא שנייה לתושבים. היום, היום להפתעתך כי רבה, היום להפתעתך כי רבה יצאו תלמידי תיכון מנשר לבית ספר לקצינים בה"ד 1, כן, כי התחלנו פרויקט הכשרה לבה"ד 1, אז היום הוצאנו אותם לסיום

קורס קצינים של גפן, ברוך השם יצאו חבורה, תצא חבורה נוספת, העסק מתקדם, מתפתח כמו שאנחנו רוצים.

מר ישי איבגי: אתה מתפאר כל הזמן בנושא של החינוך. תשאיר משהו. זה נושא אחד. .. משהו אחר.

מר דן תיכון: טוב, ניגש להצבעה. זה הרי לא .. שאתה מנסה לשכנע.

מר אברהם בינמו: אדוני הנכבד, אחרי מה שאתה הטחתה כאן, מן הראוי שגם תקשיב.

מר דן תיכון: אתה אולי לא שמעת.

מר אברהם בינמו: אני שמעתי היטב. שמעתי היטב. שמעתי היטב.

מר דן תיכון: אני קרא לך.

מר אברהם בינמו: שמעתי היטב.

מר דן תיכון: 16 שנה ...

מר אברהם בינמו: אדוני הנכבד, אדוני הנכבד, אני מבקש ממך לא להפריע. לא באנו לכאן, באמת 16 שנים,

מר דן תיכון: אני אפתח תעשייה בנשר.

מר אברהם בינמו: כן. הלוואי ואני אצלית.

מר דן תיכון: בעד חידוש מפעל המלט.

מר אברהם בינמו: כן.

מר דן תיכון: בעד הקמת שכונה.

מר אברהם בינמו: סליחה אדוני,

מר דן תיכון: ...

מר אברהם בינמו: 5 אלפים יחידות דיור. וכשאתה בא ואומר,

מר דן תיכון: יש לך ..

מר אברהם בינמו: כשאתה בא ואומר,

מר דן תיכון: שיעשו .. סקר ולא בנשר.

מר אברהם בינמו: אני לא זוכר שאמרתי את זה.

מר דן תיכון: ...

מר אברהם בינמו: טוב, דן אתה מפריע כהרגלך בקודש.

מר דן תיכון : לא, לא,

מר אברהם בינמו : אתה מפריע כהרגלך בקודש. אני עוד לא נתתי לך רשות דיבור.

מר דן תיכון : ...

מר אברהם בינמו : עוד לא נתתי לך רשות דיבור. כשאתה בא לגזבר ואתה אומר לו אתה

מחייב ארנונה על תחנת רכבת, אתה אפילו לא יודע איפה אתה נמצא. אתה

לא מבין איך העיר הזאת נראית. אתה לא יודע איפה המיקום שלה.

מר ישי איבגי : יש דיבורים שהתחנה תהייה, אבל היא לא פה.

מר דן תיכון : תשמע,

דוברת : הנה, הנה, כתוב.

מר דן תיכון : תגיד לי, הרכבת עוצרת כאן? הרכבל עוצר? על מה אתה מדבר? אתה ראש

עיר של נשר. אתה לא עושה כלום.

מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד, אדוני הנכבד, אני להבדיל ממך,

מר דן תיכון : בושה.

מר אברהם בינמו : מכיר את התוכניות.

מר דן תיכון : אתה חושב שאתה מכיר.

מר אברהם בינמו : כמו את כף ידי, כמו את כף ידי, אני יודע בדיוק איפה עובר כל דבר.

מר דן תיכון : אתה חושב.

מר אברהם בינמו : אני לא רק חושב,

מר דן תיכון : אתה חושב.

מר אברהם בינמו : אני לא רק חושב, אני יודע אותם היטב.

מר דן תיכון : אתה מספר לעצמך.

מר אברהם בינמו : אתה מספר לעצמך. אני פשוט מעדיף לפעמים לא להגיד לך מה קורה.

מר יחיאל אדרי : חבר'ה, אנחנו רוצים לסיים. באמת נו, די.

מר דן תיכון : הוא חושב שהוא במערכת בחירות כאן.

מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד, אתה חושב שאתה במערכת בחירות. אתה כרגע מפריע.

כרגיל מפריע,

מר דן תיכון : אז תפסיק,

מר אברהם בינמו : אתה כרגיל מפריע, אתה יכול להרשות לעצמך,

מר דן תיכון : אתה לא עושה כלום,

מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד, אדוני הנכבד, מי שהקים, מי שהקים וסידר את כל המקום

של השח-מט זה אנחנו ולא מישהו אחר. מי ששיפץ את המקום,

מר דן תיכון : אבל לא נתת .. השנה.

מר אברהם בינמו : אני לא יכול לתת לעמותה שהיא לא שייכת לנשר, לכן אדוני הנכבד, מה

שאתה לא יודע, מן הראוי שתשאל ותקבל תשובה.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : סליחה, אני מבקש מפה לא להפריע. אני מבקש ממך לא להפריע.

מר יחיאל אדרי : אבא'לה,

גב' אניה : סליחה אבא.

מר יחיאל אדרי : כן.

מר דן תיכון : לא נוח לך?

מר אברהם בינמו : כל תלמיד יב', תשמע, אתה מבין, מה שהממשלה חושבת או מה שהשר

פירון או השר נפתלי בנט מדמיינים, אנחנו כבר ביצענו לפני 3 שנים. ביצענו

לפני 3 שנים.

מר דן תיכון : מאיפה לקחת את השטויות האלה.

מר אברהם בינמו : מאיפה לקחתי את השטויות האלה.

מר דן תיכון : אין בדך מידה של,

מר אברהם בינמו : אתה,

מר דן תיכון : של ניהול.

מר אברהם בינמו : לא, למה שתהייה. למה שתהייה.

מר דן תיכון : אתה שמעת פעם, אתה לא עושה כלום.

מר אברהם בינמו : סליחה.

מר דן תיכון : אתה מספר סיפורים.

מר אברהם בינמו : סליחה.

מר דן תיכון : של מה שאתה עושה.

- מר אברהם בינמו : אנחנו,
מר דן תיכון : נטעת עץ כאן.
מר אברהם בינמו : הרבה עצים.
מר דן תיכון : איפה?
מר אברהם בינמו : עצי זית ולא רק אני.
מר דן תיכון : איפה?
מר אברהם בינמו : כל שר שבא לכאן נוטע עץ זית.
מר דן תיכון : איפה?
מר רועי לוי : ואתה שמת עליהם שלטי פרסומת והרסת אותם.
מר אברהם בינמו : להוציא עץ אחד. להוציא עץ אחד.
מר ישי איבגי : .. בגבעת נשר, היינו צריכים ..
מר דן תיכון : תראה איך בר יהודה,
מר אברהם בינמו : תשמע, אתה אומר,
(מדברים יחד)
מר אברהם בינמו : אני יכול להגיד לך. אתה אומר דברים חסרי אחריות ישי.
מר יחיאל אדרי : 500 עצים?
מר אברהם בינמו : באמת, אני אומר לך. למה את אומר דברים,
מר ישי איבגי : ...
מר אברהם בינמו : אתה היית חייב לעשות שבילי אש,
מר ישי איבגי : נכון.
מר אברהם בינמו : היית חייב לעשות שבילי אש.
(מדברים יחד)
מר אברהם בינמו : שנייה, אי' שמנו גם שמה, שמנו שם שמה,
מר ישי איבגי : .. שבילי אש?
מר אברהם בינמו : שמנו גם שמה.
(מדברים יחד)
מר דן תיכון : תגיד לי, מה אתה מחזיק אותנו עם השטויות שלך.

מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד, אתה תשב ותקשיב. אני לא הפרעתי לך. דיברת, דיברת 40 דקות כמעט.

מר יחיאל אדרי : די, די, חבר'ה באמת, זה לא מכובד. בואו נסיים כבר.

מר דן תיכון : תאמין לי שזה לא מכובד.

מר יחיאל אדרי : אבל די, תן לו לסיים. תן לו לסיים.

מר דן תיכון : שיסיים.

מר יחיאל אדרי : אז אל תפריע.

מר דן תיכון : .. את השטויות שלו.

דוברת : הוא עשה ספסלים, מה, אתה לא יודע?

דובר : ..

דוברת : מה פתאום, עשו ספסלים חדשים ברמת יצחק.

מר דן תיכון : אני אוהב אותך.

דוברת : עשו את זה פה בירידה. אני הייתי הצובעת.

מר דן תיכון : את חברת מועצה טובה.

מר אברהם בינמו : כל תלמידי יב' נוסעים למסע ללימוד השואה והגבורה.

דוברת : תפסיק לספר את זה. זה אותו סיפור.

מר אברהם בינמו : כל פעם שאתם,

(מדברים יחד)

דוברת : אז עשית את זה.

מר אברהם בינמו : עד שתבינו היטב.

דוברת : ומה הלאה?

מר אברהם בינמו : עכשיו, מה שאני אומר בדרך כלל, מה שאני אומר בדרך כלל,

מר דן תיכון : מי כותב לו את השטויות האלה?

מר אברהם בינמו : מה שאני אומר בדרך כלל,

מר דן תיכון : זה אתה? חשבת שזה אתה.

מר אברהם בינמו : כן, אתה יכול לעלוב באנשים. אתה יכול להמשיך להעליב אנשים.

מר דן תיכון : אני לא מעליב. להפך. אני מעריך אותך.

- מר אברהם בינמו : כן, עכשיו אתה מעריך אותו.
- מר דן תיכון : אני מעריך אותו.
- מר אברהם בינמו : כן. קודם כל אתה מצליף בגזבר, אחרי זה אתה מעריך אנשים.
- מר דן תיכון : מצליף כשלא משיבים.
- מר אברהם בינמו : כן.
- מר דן תיכון : כשעושים לי ככה.
- מר אברהם בינמו : אתה תצליף במקום אחר. לא כאן. זה לא המקום שלך.
- מר דן תיכון : אתה לא תגיד לי מה לעשות.
- מר אברהם בינמו : תמשיך, לך להמשיך להתלונן.
- מר דן תיכון : אני לא זקוק למורה נבוכים,
- מר אברהם בינמו : אתה זקוק ועוד איך למורה נבוכים. אתה ועוד איך זקוק למורה נבוכים.
- אתה חושב שהמצאת את הירח.
- מר דן תיכון : תפסיק עם השטויות שלך. מה עם החבר מועצה החדש, תענה.
- מר אברהם בינמו : בנשר,
- מר דן תיכון : תתייחס.
- מר אברהם בינמו : .. במעונות יום, זה חיסכון של כ-2,000 ₪ לילד. יש הנגשה להשכלה גבוהה, גם למבוגרים וגם במסגרת האוניברסיטה בע"מ.
- מר דן תיכון : .. השטויות שלך.
- מר אברהם בינמו : קרן אייסף,
- מר דן תיכון : או,
- מר אברהם בינמו : אנחנו פעם ראשונה נסיים מחזור של 3 שנים של תלמידים שחלקם נבחרו למצטיינים. זה ההשקעה הכי חשובה. זו ההשקעה הכי חשובה, לקחת את הילדים שבאמת, הסיכוי שלהם היה פחות וממש,
- מר רועי לוי : כל הכבוד לאייסף שהם משקיעים בנשר.
- מר אברהם בינמו : הם משקיעים בנשר.
- מר רועי לוי : כל הכבוד להם.
- מר אברהם בינמו : כן.

מר רועי לוי: כל הכבוד להם.

מר אברהם בינמו: אני יכול להגיד לך,

מר רועי לוי: בכל הארץ משקיעים וגם פה וכל הכבוד.

מר אברהם בינמו: הכי טובות יש. עכשיו אני יכול להגיד לך,

מר רועי לוי: ... של המלגות צריכים ללכת ... מה הם עושים ...

מר אברהם בינמו: נכון. אז לפני, לפני 10 ימים הייתה כאן הגברת נינה וינר, באמת זה משהו

אחר, ובאמת זכות גדולה, אני חושב שמגיע לגברת נינה וינר פרס ישראל ואני

מקווה בעזרת השם שאנחנו אולי בעוד שנתיים נצליח להתחיל את הפרויקט

הזה מכיתה ז' ששמה אני מזהה את הבעיה הכי גדולה.

מר רועי לוי: .. כיתה ז'.

מר אברהם בינמו: כן, אנחנו עכשיו מנסים לגייס אותם לנושא הזה. דבר אחד שכן הם

התחייבו בפנינו,

מר רועי לוי: לא, הם מוכנים לעשות, הם רק אומרים שתיתן להם כסף.

מר אברהם בינמו: אני אתן להם.

מר רועי לוי: אה.

מר אברהם בינמו: אני אתן להם.

מר רועי לוי: ...

מר אברהם בינמו: כן, הם ייתנו את החלק שלהם ואנחנו ניתן את החלק שלנו. מה שכן,

עכשיו הרעיון החדש שהם מוכנים ללוות אותו זה ללוות את תלמידי אייסף

גם בזמן השירות הצבאי שלהם וזה חידוש מאוד גדול והם יממנו את כל

הדבר הזה.

מר רועי לוי: כן. הלאה. תמשיך.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו: אני רק יכול להגיד שדברים שנאמרו,

מר ישי איבגי: אבי תגיד אם לא תפסיקו להפריע לי ...

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו: אני רק רוצה לציין שמתוקף האחריות שיש לי כראש עיר, ומתוקף

האופציה שבאה ואומרת אינך יכול שהארנונה שלך תהייה נמוכה יותר מהסביבה שלך, שהארנונה שלנו היא הכי זולה,

דוברת: לא שומעים.

מר אברהם בינמו: הכי זולה בישראל,

מר ישי איבגי: עוד פעם ארנונה.

מר אברהם בינמו: אני חושב שגם אתה מר שפיגלר, בקטע הזה אל תתכנס רגע לעניין הנקודתי של בניין כזה או אחר, אני חושב שגם אתה היית נוקט באותה עמדה ובאותה חשיבה. בסך הכול מה שאנחנו אומרים אנחנו מעלים למגורים בשקל אחד למטר מרובע. ולא הכצעקתה כפי שאתם אומרים, אני גם ציינתי והראיתי את הנתונים כפי שהם קיימים בערים אחרות. אני תקווה כבר הרבה זמן שבאמת משרד הפנים יבוא ויגיע לסיטואציה שהוא יחליט כיצד הוא נוקט בענייני הארנונה. בתל אביב יש לך אולי 150 סיווגים, חנות שפונה לרחוב משלמת 200, חנות שהיא,

דוברת: ...

מר אברהם בינמו: סליחה, אנחנו נשר, אנחנו נשר, אנחנו העיר הכי חזקה בצפון.

דוברת: אין בעיה.

מר אברהם בינמו: אבל קשה, אבל קשה לכם לקבל את זה.

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי: ישי, איך דוד עמר היה אומר? להגיע להישגים,

מר אברהם בינמו: לא, רגע,

מר יחיאל אדרי: איך דוד עמר היה אומר? להגיע להישגים זה,

מר ישי איבגי: מה דוד אמר עמר?

מר יחיאל אדרי: אני לא יודע מה הוא אמר. איך דוד עמר היה אומר? להגיע להישגים זה

קשה, לשמוע עליהם זה יותר קשה.

מר ישי איבגי: אז אתה אומר שאת החלק ...

מר רועי לוי: אז הצלחת לשמור עליהם?

דוברת: ולא הצלחתם לשמור עליהם.

- מר יחיאל אדרי : עכשיו אנחנו עיר איתנה. מה יהיה מחר אני לא יודע.
- מר דן תיכון : נראה אותך מצהיר על מישהו אזרחות כבוד.
- מר יחיאל אדרי : אבל אתה לא רוצה אותו.
- מר דן תיכון : אני לא רוצה?
- מר יחיאל אדרי : כן. כמה פעמים אמרת גמרתי עם משפחת עמר, גמרתי איתם.
- מר דן תיכון : .. כבוד. אני אמרתי משהו על ה,
- מר אברהם בינמו : טוב, רבותי,
- מר דן תיכון : אני אמרתי משהו על דוד עמר? הוא יספר לך.
- מר ישי איבגי : בוא נעלה את זה להצבעה.
- מר אברהם בינמו : אני מבקש, אני מבקש, קודם כל לשמור 3 שנים,
- מר יחיאל אדרי : ישי, אני מאחל לו בריאות.
- מר אברהם בינמו : לשמור 3 שנים על מצב של עיר איתנה, עם עודף כל שנה, עם עודף כל שנה,
- מר רועי לוי : כמה כסף הבאת לעיר איתנה הזאת?
- מר אברהם בינמו : עם עודף כל שנה,
- מר דן תיכון : כסף חדש.
- מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד, העיר הזאת מתנהלת כהלכה. אתה יודע את זה. מבקר המדינה לא אמר שום דבר.
- (מדברים יחד)
- מר אברהם בינמו : לא אמר שום דבר. שום דבר הוא לא אמר.
- מר דן תיכון : אתה אמרת שהוא אמר לך.
- מר אברהם בינמו : הוא לא אמר לי. הוא אמר שהעיר מתנהלת מצוין.
- (מדברים יחד)
- מר דן תיכון : הוא אמר לך שאתה מתנהל את העיר כהלכה.
- מר אברהם בינמו : נכון.
- מר דן תיכון : תקרא את ה,
- מר אברהם בינמו : נכון.

מר דן תיכון : מה שהוא אמר.

מר אברהם בינמו : עזוב, באמת.

מר דן תיכון : אתה צריך להחזיר את הכסף.

מר אברהם בינמו : עוד נחיייה ונראה מה שאתה אומר. עוד נחיייה ונדבר על הנושא הזה. עוד

נחיייה ונראה. זה לא הזמן. עוד חודש חודשיים אתה תראה את הדברים כיצד

הם מתפתחים ואתה תבין בעצמך.

מר ישי איבגי : .. בתחילת הקדנציה.

מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד,

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : אתה, אתה מצאת לנכון, אתה מצאת לנכון,

מר ישי איבגי : כן,

מר אברהם בינמו : יחד עם החבר זאב שפיגלר לא להגיע לישיבת דירקטוריון של החברה

הכלכלית אבל להלין ולהתלונן אתם יכולים, אבל לא הגעתם לישיבה.

מר ישי איבגי : .. שאלה.

מר אברהם בינמו : לא הגעתם לישיבה.

מר ישי איבגי : אתה יכול להגיד,

מר אברהם בינמו : לא הגעתם לישיבה, אני אומר, יש לך אחריות.

מר ישי איבגי : בוא נעשה דו"ח נוכחות.

(מדברים יחד)

מר ישי איבגי : .. וכמה ימים אתה מגיע לעירייה כשאתה מקבל משכורת?

מר אברהם בינמו : כן. אדוני הנכבד,

מר ישי איבגי : מה אתה אומר על זה?

מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד,

מר ישי איבגי : ונראה למי יש נוכחות יותר גבוהה במאות אחוזים.

מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד,

מר ישי איבגי : אתה יודע מה ההבדל ביני לבינך? ... שלושה ימים לפני הישיבה ...

מר אברהם בינמו : לא, חס וחלילה. אני רק אומר.

מר ישי איבגי : אם אני מבקש ממך לדחות,

מר אברהם בינמו : אבל אל,

מר ישי איבגי : אולי שפיגלר יכל להגיע?

מר אברהם בינמו : אבל אל תלין, אל תלין,

מר ישי איבגי : אולי שפיגלר יכל להגיע?

מר אברהם בינמו : תשמע, אל תלין, אל תלין ואל תאיים.

מר רועי לוי : הוא ילין כי יש תקנון.

מר אברהם בינמו : בסדר, אנחנו עובדים לפי התקנון.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : אנחנו עובדים לפי התקנון.

מר דן תיכון : זה מה שאתה רוצה.

מר אברהם בינמו : אדוני הנכבד, אני יודע בדיוק מה אתה עושה ולמי אתה הולך ולמי אתה

כותב ועם מי אתה מדבר וזה זכותך הלגיטימית כי קשה לך המצב, קשה לך

לספוג את זה.

מר דן תיכון : .. לאף אחד.

מר אברהם בינמו : אל תגיד לי מה אתה עושה. אתה הולך באופן אישי, אתה הולך ויושב

אצל הממונה ויושב אצל המבקר. אנחנו יודעים בדיוק.

מר דן תיכון : ממש לא.

מר אברהם בינמו : בדיוק.

מר דן תיכון : אתה קשקשן.

מר אברהם בינמו : אני קשקשן.

מר דן תיכון : אתה קשקשן. לא היו דברים מעולם.

מר יחיאל אדרי : רועי, אתה לא ממהר? רועי, אתה כבר לא ממהר?

מר אברהם בינמו : טוב, אני מבקש להעלות את זה להצבעה.

מר יחיאל אדרי : אז די כבר.

מר דן תיכון : מאיפה הוא לקח את הקשקושים האלה? אני יושב אצל הממונה ואצל

המבקר. אין לי מה לעשות.

- מר אברהם בינמו : כן.
- מר יחיאל אדרי : נושא אחד שבע שעות.
- מר אברהם בינמו : רבותיי,
(מדברים יחד)
- מר אברהם בינמו : רבותיי, בסדר, תעלו מה שאתם רוצים. אני מבקש,
מר רועי לוי : אני מבקש הצבעה שמית.
- מר אברהם בינמו : אני מבקש,
מר רועי לוי : הצבעה שמית.
- מר אברהם בינמו : אני מבקש לאשר את צו המיסים לשנת 2018 כמו נספח,
(מדברים יחד)
- מר אברהם בינמו : כמו נספח א' כפי שהובא על ידי גזבר עיריית נשר. מי בעד?
מר רועי לוי : רגע, רגע,
(מדברים יחד)
- מר אברהם בינמו : מי בעד?
- מר זאב שפיגלר : למה? יש לנו הצעה נגדית.
- מר יחיאל אדרי : בסדר, הוא יעלה את ההצעה.
- מר אברהם בינמו : אני אעלה את ההצבעה שלך. מה הבעיה?
מר דן תיכון : הבעיה שאיתך,
מר אברהם בינמו : מי בעד?
- מר רועי לוי : הצבעה שמית בבקשה.
(מדברים יחד)
- מר דן תיכון : זה אין דבר כזה.
- מר אברהם בינמו : 1, 2, 3, 4, 5, 5, שנייה, יש לכם רוב, מה אתה דואג.
(מדברים יחד)
- מר אברהם בינמו : תסלח לי אדוני הנכבד.
דוברת : זה לא חוקי. על מה אתה מצביע אדון מסעוד?
מר אברהם בינמו : סליחה גברת, מה זה?

מר ישי איבגי : אפשר לדעת על מה אתה מצביע?

מר אברהם בינמו : שנייה, אני אגיד שמית, אני אגיד שמית, בסדר.

מר רועי לוי : הצבעה שמית.

מר אברהם בינמו : אני אגיד שמית. בעד ההצעה שהעלה הגזבר,

דוברת : אני רוצה לדעת אם אדון מסעוד יודע על מה הוא מצביע.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : סליחה, תפסיק לתקן אותי. אני לא אתקן אותך, אל תתקן אותי. אל

תתקן אותי.

מר רועי לוי : זה ההצעה שלך.

מר אברהם בינמו : ההצעה,

מר רועי לוי : ההצעה לסדר היא שלך,

מר אברהם בינמו : סליחה, ההצעה שמונחת כדי שלא יהיה משהו שלא מובן, לפי המכתב

המצורף של גזבר עיריית נשר,

מר רועי לוי : של מי ההצעה?

מר אברהם בינמו : ההצעה היא שלי. ההצעה היא של ראש העירייה אבל אני מקריא לפי

המכתב שהופנה, לפי המכתב שהופנה על ידי רואה חשבון מיכה זנו, בעד :

מסעוד אלימלך, אבי בינמו, יחיאל אדרי,

מר רועי לוי : תעשה הצבעה.

מר יחיאל אדרי : הוא עשה הצבעה.

מר אברהם בינמו : בוריס, גאורגי גרשקוביץ, 5 בעד. מי נגד?

מר רועי לוי : שמית.

מר אברהם בינמו : אדווה קאופמן נגד, ישי איבגי נגד, אני מבקש ממך, רועי לוי נגד,

מר זאב שפיגלר : אני נגד להעלות את הארנונה.

מר אברהם בינמו : דן תיכון נגד. זאב שפיגלר נגד. איגור גורוביץ' נגד.

מר זאב שפיגלר : הצעה נגדית.

מר אברהם בינמו : כן, בבקשה.

מר זאב שפיגלר : ההצעה הנגדית היא שאנחנו מבקשים לאשר את צו הארנונה על כל סעיפיו

מלבד שני תיקונים. הראשון סיווג ראשי מבנה מגורים סוג נכס 100, המחיר שייגבה הוא מחיר המינימום המוצהר על פי חוק, קרי, אם אני מצטט נכון אותך, זה 34.73?

רו"ח מיכה זנו : 78.

מר זאב שפיגלר : 78. 34.78 ₪ למטר מרובע. שניים, עיריית נשר מצהירה כי היא עיר איתנה ולכן השנה היא מוותרת על העלאת הארנונה בשיעור של 2.18 אחוז.

מר אברהם בינמו : מי בעד ההצעה של זאב?

מר רועי לוי : שמית.

מר אברהם בינמו : שמית. אדווה קאופמן, ישי איבגי,

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : בעד ההצעה של זאב שפיגלר, זאב זה לא, עזוב אותך, יש לכם רוב.

מר יחיאל אדרי : זה לא נכון.

מר אברהם בינמו : זה לא פייר. בעד ההצעה של זאב שפיגלר,

מר יחיאל אדרי : תפסיקו עם זה.

מר אברהם בינמו : יש לך רוב, תפסיק. בעד ההצעה של זאב שפיגלר : אדווה קאופמן,

מר דן תיכון : .. משני הצדדים,

מר אברהם בינמו : ישי איבגי, רועי לוי, דן תיכון, זאב שפיגלר, איגור גורוביץ'. נגד ההצעה

הזו : מסעוד נגד,

מר דן תיכון : הוא לא אמר.

דוברת : מה,

מר דן תיכון : הוא לא אמר. תרים את ה, שירים את היד,

מר אברהם בינמו : נגד, אתה יכול להצביע ככה מסעוד. נגד ההצעה של זאב שפיגלר : מסעוד

אלימלך, אבי בינמו, יחיאל אדיר, בוריס אייזנברג, גאורגי גרשקוביץ.

הישיבה הסתיימה, תודה רבה.

הצעת החלטה- מאשרים את צו המיסים לשנת 2018 מצ"ב בנספח א

בעד- 5

נגד- 6

נמנע- אין

הצעת החלטה נגדית- 1. לאשר את צו הארנונה על כל סעיפיו מלבד שני תיקונים. הראשון סיווג ראשי מבנה מגורים סוג נכס 100, המחיר שייגבה הוא מחיר המינימום המוצהר על פי חוק, 34.78 ש"ח למ"ר. 2. עיריית נשר מצהירה כי היא עיר איתנה ולכן השנה היא מוותרת על העלאת הארנונה בשיעור של 2.18 אחוז.

בעד- 6

נגד- 5

נמנע- אין

***** נעילת הישיבה *****

אבי בינמו

ראש העיר

מיכל ליבנה

מנכ"ל העירייה

מרכזת ישיבות המועצה